

എഡിറ്റോറിയൽ

ശത്രുവിന്റെ കുറ്റാരോപണം

എക്കാലത്തെയും മികച്ച ക്രിസ്തീയ ക്ലാസിക്കളിലൊന്നാണ് ജോൺ ബനിയന്റെ 'പരദേശിമോക്ഷയാത്ര'. അതിലെ മുഖ്യകഥാപാത്രമായ ക്രിസ്ത്യാനി, മോക്ഷയാത്രയ്ക്കിടയിൽ മരണനിഴലിൻ താഴ്വര പിന്നിടുന്ന രംഗം ആരും ആത്മവേഗം മറന്നുപോകാനിടയില്ല....

ക്രിസ്ത്യാനി മരണനിഴലിൻ താഴ്വരയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും നേരം വൈകി ഇരുട്ടായിത്തുടങ്ങി. നരകം തന്നെ വായ് പിളർന്നിരിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഗർത്തങ്ങളാണു താഴ്വരയിലെങ്ങും. നരകത്തിലെ ആളിക്കത്തുന്ന തീയുടെ ജ്വാല അവയിൽ നിന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ നാവുന്നിട്ടും, ഭൂതപ്രേതാദികളുടെ അട്ടഹാസവും നിലവിളിയും അന്തരീക്ഷത്തെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ തലങ്ങും വിലങ്ങും കൂകിപ്പായുന്നു. ആകപ്പാടെ ഭീതിദമായ അന്തരീക്ഷം.

നടുങ്ങി വിറച്ചുപോയ ക്രിസ്ത്യാനി ഇതിനിടയിലൂടെ ജീവൻ കൈയിലെടുത്തുപിടിച്ചാണ് ഓരോ ചുവടും മുന്നോട്ടുവച്ചത്. ചുവടൊന്നു പിഴച്ചുപോയാൽ... ഓർക്കാൻകൂടി വയ്യ. പക്ഷേ, മരണനിഴൽത്താഴ്വരയിലൂടെയുള്ള പ്രയാണത്തിനിടയിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയെ ഏറ്റവും വിഷമിപ്പിച്ചത് ഇതൊന്നുമല്ല. മറ്റൊന്നാണെന്നു ബനിയൻ വിവരിക്കുന്നു. ആ ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്:

".....എന്നാൽ ഇതിനെക്കാളെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ദുസ്സഹമായത് മറ്റൊന്നാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ ഒരു ദുഷ്ടാത്മാവു പിന്നിലൂടെ വന്ന് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ചെവിയിൽ അവന്റെ കർത്താവും രാജാവുമായവനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം ദുഷ്ണവാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചതു ദുഷ്ടാത്മാവാണെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. ഈ ദുഷ്ണവാക്കുകളെല്ലാം സ്വന്തം ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഉയരുന്ന സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനി വിശ്വസിച്ചുപോയി. ഇത് അവനെ അങ്ങേയറ്റം ദുഃഖംകുലനാക്കി. 'അയ്യോ എന്നെ സ്നേഹിച്ച് എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ച എന്റെ നാഥനും കർത്താവുംമായവനെതിരേ ദുഷ്ണവാക്കുകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് ഉയരുന്നല്ലോ. ഞാൻ എത്രയോ അധമനാണ്....' എന്നിങ്ങനെ അവൻ വ്യാകുലപ്പെട്ടുവാനും കുറ്റബോധംകൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുവാനും തുടങ്ങി. മരണനിഴൽത്താഴ്വരയിൽ ക്രിസ്ത്യാനിക്കുണ്ടായ ഏറ്റവും വലിയ സ്കടം ഇതായിരുന്നു."

സാത്താൻ വലിയ തന്ത്രശാലിയാണ്. അർദ്ധമനസ്കരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും പൂർണ്ണമനസ്കരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും അടുത്ത് അവൻ ഒരേ തന്ത്രമല്ല പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ പകുതി മനസ്സോടെ പിൻപറ്റുന്നവരെ ലോകത്തിന്റെ മോഹങ്ങളിലേക്കും ധനത്തിന്റെ മായയിലേക്കുമായിരിക്കാം അവൻ ആകർഷിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഈ തന്ത്രം പൂർണ്ണ മനസ്കനായ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അടുത്ത് വിലപോവുകയില്ലെന്ന് അവനറിയാം. എങ്കിൽപ്പിന്നെ പൂർണ്ണമനസ്കനായ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സന്തോഷവും സമാധാനവും ചോർത്തിക്കളയുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ആ ശ്രമത്തിൽ സാത്താൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധമാണ് കുറ്റാരോപണം.

കുറ്റബോധവും കുറ്റാരോപണവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. കുറ്റബോധം വാസ്തവത്തിൽ വേദനപോലെ ദൈവം മനുഷ്യനു നൽകിയ ഒരു വരദാനമാണ്. വേദന സാധാരണ നിലയിൽ നമുക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഒന്നല്ല. എന്നാൽ അത് ഒരനുഗ്രഹമാണെന്ന് വളരെ വർഷങ്ങൾ കൃഷ്ണരോഗികൾക്കിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഒരു മിഷനറിഡോക്ടർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് ഓർക്കുന്നു. കൃഷ്ണരോഗികൾക്ക് കൈകളും കാലുകളും മുരടിച്ച് ക്രമേണ വേദന അറിയാനുള്ളകഴിവ് നഷ്ടമാകുന്നു. ഫലം അവർ അറിയാതെ ഒരു ആണിയിൽ ചിവിട്ടിയാലോ അതു കാലിൽ തുളച്ചു കയറിയാൽ പോലുമോ അറിയുന്നില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി കാലു പഴുത്ത് മുറിച്ചുമാറ്റേണ്ട അവസ്ഥയിൽ ചെന്നെത്താറുണ്ടത്രേ. അതേസമയം വേദന അറിയാനുള്ള കഴിവു നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നമുക്കോ? ഉവ്വ്, വേദന ഒരനുഗ്രഹമാണ്. കുറ്റബോധവും ഇതേപോലെയാണ്. മനസ്സാക്ഷി മരവിച്ചുപോയിട്ടില്ലെങ്കിൽ തെറ്റു ചെയ്താൽ നമുക്കു കുറ്റബോധം ഉണ്ടാകും. അങ്ങനെ ഉടനെതന്നെ അനുതപിക്കുവാനും യഥാസ്ഥാനപ്പെടുവാനും നമുക്കു സാധിക്കുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയിൽ നമുക്കു കുറ്റബോധം തരുന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്.

എന്നാൽ കുറ്റാരോപണം വ്യത്യസ്തമാണ്. നിരന്തരം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ധൈര്യം ചോർത്തിക്കളയുന്ന ഒരു മന്ത്രണമാണത്. പിശാചാണ് അതിനുപിന്നിൽ. പരിശുദ്ധാത്മാവു നൽകുന്ന കുറ്റബോധം തികച്ചും വ്യക്തവും കൃത്യതയുള്ളതുമായിരിക്കും. 'നീ ഇന്നു കാര്യം ചെയ്തതു ശരിയായില്ല' എന്നിങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചുകാര്യം തികഞ്ഞ വ്യക്തതയോടെ നമ്മെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടും. അതേസമയം പിശാചു കൊണ്ടുവരുന്ന കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും 'നീന്റെ കാര്യം ആകെ കുഴപ്പമാണ്', 'നിനക്ക് ഒന്നും ശരിയായി ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല' എന്നിങ്ങനെ പൊതുവേയുള്ള ഒരു ആരോപണം ആയിരിക്കും. മുടിക്കെട്ടിയ ആകാശം പോലെ ആകെ ഒരു മ്ലാനത. പ്രത്യേക കാരണം ഒന്നുമില്ലാതെ ഒരുതരം വിഷാദം.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും നമ്മെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന ആരോപണങ്ങളും പിശാചു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ മന്ത്രിക്കും. 'പരദേശിമോക്ഷയാത്ര'യിലെ ക്രിസ്ത്യാനിയെപ്പോലെ ഈ ദുഷ്ണവീടികളുടെ പിന്തുതം നാം ഏറ്റെടുക്കുകയും അതേചൊല്ലി കുറ്റബോധത്തിലേക്കു വഴുതിവീഴുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ ലക്ഷ്യം സാധിച്ചു.

എങ്ങനെയാണു നമുക്ക് അവന്റെ ഈ തന്ത്രത്തെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? ഒന്നാമത് ഈ ചിന്തകൾ നമ്മുടെ ഇച്ഛ (will) യിൽ നിന്നാണോ വരുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിൽനിന്നല്ല അവ വരുന്നതെങ്കിൽ അവയുടെ പിന്തുതം നാം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതില്ല. തുടർന്ന് അവയെ നാം നിഷേധിക്കുകയും അവനോട് എതിർത്ത് നിൽക്കുകയും ചെയ്യണം.

നമ്മുടെ ചിന്തകളെ നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്കാണു മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. 'ചിന്ത' എന്നതിന്റെ ഗ്രീക്കുപദം Noema എന്നാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പദം പുതിയ നിയമത്തിൽ ആറു സ്ഥലങ്ങളിലാണത്രേ വരുന്നത്. 2 കൊരിന്ത്യർ 2:11;2 കൊരിന്ത്യർ 3:14; 2 കൊരിന്ത്യർ 4:4; 2 കൊരിന്ത്യർ 10:5; 2 കൊരിന്ത്യർ 11:3; ഫിലിപ്യർ 4:7. എന്നീ വാക്യങ്ങൾ. ഈ വചനങ്ങൾ ഓരോന്നും പരിശോധിച്ചാൽ ഇവയോടെല്ലാം ചേർന്നു സാത്താനു പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ചിന്തകളെ മുതലെടുക്കുവാനുള്ള അവന്റെ താത്പര്യത്തിലേക്കല്ലേ ഇതു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്?

ഈ വചനങ്ങളിൽ 2 കൊരിന്ത്യർ 10:4,5 പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. "ഞങ്ങളുടെ പോരിന്റെ ആയുധങ്ങളോ ജഡികൾ അല്ല, കോട്ടകളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയുള്ളവതന്നെ. അവയാൽ ഞങ്ങൾ സങ്കല്പങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയർച്ചകളും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞ്, ഏതു വിചാരത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തിനായിട്ടു പിടിച്ചടക്കി..."

ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായുള്ള ചില ഉയർച്ചകളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ യുക്തികളും സങ്കല്പങ്ങളുമാണ്. അവ കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരിക്കുന്നതു ചിന്തയ്ക്കു ചുറ്റുമായാണ്. അഥവാ ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരിക്കുന്ന യുക്തിയുടേയും സങ്കല്പങ്ങളുടേയും ഉള്ളിൽ സിംഹാസനം ഇട്ടിരിക്കുന്നതു മറ്റാരുമല്ല, 'ചിന്ത'യാണ്. ഇതു ശരിയല്ലേ? പലപ്പോഴും തെറ്റായ ഒരു വിചാരമാണ് മനസ്സിൽ ആദ്യം വരുന്നത്. തുടർന്ന് അതിന് ചുറ്റും സങ്കല്പങ്ങളും യുക്തികളും കെട്ടിപ്പൊക്കുകയായി. ഒടുവിൽ അവയെല്ലാം ചേർന്നു ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു എടുപ്പായി മാറുന്നു. ഇതിനെ തകർക്കാൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? ആ വചനത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. ആദ്യം യുക്തിയുടേയും സങ്കല്പങ്ങളുടേയും കോട്ടകളെ ദൈവശക്തിയാൽ ഇടിക്കുക. പിന്നീടു കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ കടന്ന് ഉള്ളിലെ കൊട്ടാരത്തിൽ സിംഹാസനം ഇട്ടിരിക്കുന്ന ആ 'ചിന്ത'യെ തടവിൽ പിടിക്കുക.

സുഹൃത്തേ, ഇതൊരു യുദ്ധം തന്നെയാണ്. യുദ്ധക്കളമാകട്ടെ മനസ്സും. ഇവിടെ ശത്രുവിനെ തിരിച്ചറിയുക. അവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുക. ദൈവപരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായുള്ള ഉയർച്ചകളെ ഇടിച്ചു കളയുക. തെറ്റായ വിചാരത്തെ തടവിൽ പിടിക്കുക.

ഉവ്വ്, നമുക്കു പോരാട്ടമുള്ളതു ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല... (എഫെസ്യർ 6:12)

Handwritten signature of the author.

- പേജ് 4 അപവാദിയെ ജയിക്കുക
ജെസ്സിപെൻ ലൂയിസ്
- പേജ് 5 എന്റെ കടങ്ങൾ തീർക്കൽ
സാക്പുന്നൻ
- പേജ് 7 പരദൂഷണം
ഏലിയാസ് ആസ്ലാക്സൻ
- പേജ് 12 ദൈവത്തെ അറിയുക
സാക്പുന്നൻ
- പേജ് 15 നോഹയുടെ പെട്ടകം ഒരു ഫ്ളാഷ്ബാക്ക്
എൻ.വി. ജോസഫ്, കാർത്തികപ്പള്ളി
- പേജ് 17 ക്രൂശീകർ
പ്രകാശ്
- പേജ് 18 സഭ എന്നാൽ എന്ത്?
വാച്ച്മാൻ നീ
- പേജ് 20 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം
- പേജ് 23 വാർത്തയും വിശകലനവും
- പേജ് 24 യേശുവേണ്ട

വിചിന്തനത്തിന്

സന്ദേശം

പ്രസംഗക്കുറിപ്പിലേക്ക് കണ്ണുവച്ചല്ല ഒരു ക്രിസ്തീയ സന്ദേശം പ്രഘോഷിക്കേണ്ടത്. മറിച്ച് രണ്ടു കണ്ണുകളും ജനത്തിലേക്കും ഹൃദയം പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിലേക്കുമാണു തിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത്.

-ജോൺ കാവൻ

ജ്വലിക്കുക

മുർച്ചിപ്പിക്കലും കത്തിജ്വലിക്കുന്ന ഒരു ഇരുമ്പു കമ്പിക്ക്, മുർച്ചുപ്പിക്കലും തണുത്തുപോകുന്ന ഒരു ഇരുമ്പുകമ്പിയെക്കാൾ തുളച്ചു കലറുവാൻ കഴിയും.

-ജോൺ ഫ്ളേവൽ

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരോഗ്യകരമായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 ജൂൺ 2004 ലക്കം 6

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ്ജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)
സന്തോഷ് മാത്യു (കോഴിക്കോട്)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മുന്യവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ ഒന്നി ചൂടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

അപവാദിയെ ജയിക്കുക

"അപ്പോൾ ഞാൻ സ്വർഗത്തിൽ ഒരു മഹാശബ്ദം പറഞ്ഞുകേട്ടത്.... നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ രാപകൽ ദൈവസന്നിധിയിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന അപവാദിയെ തള്ളിയിട്ടുവല്ലോ. അവർ അവനെ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം ഹേതുവായിട്ടും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യവചനം ഹേതുവായിട്ടും ജയിച്ചു. മരണപര്യന്തം തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ സ്നേഹിച്ചുതുമില്ല" (വെളിപ്പാട് 12:10,11)

നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ശത്രുവായ സാത്താന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത അവന്റെ പേരിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. അപവാദി('നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ രാപകൽ.....കുറ്റംചുമത്തുന്ന അപവാദി')

നിങ്ങളെ തോല്പിക്കാനുള്ള അവന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തന്ത്രങ്ങളിലൊന്ന് നിരന്തരമായ കുറ്റപ്പെടുത്തലാണ്. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് അവൻ രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും വൈകിട്ടും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന ചിന്തകളുടെ ഒരു പ്രവാഹം തന്നെ തുറന്നുവിടുന്നു. "നീ തെറ്റിപ്പോയി. നീ ദൈവഹിതത്തിനു പുറത്താണ്." എന്നിങ്ങനെ.

നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത് ഈ ചിന്തകൾ നിങ്ങളുടേതാണെന്നാണ്. എന്നാൽ അവയുടെ ഉത്ഭവം നിങ്ങളിൽ നിന്നല്ല. അതു നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം കവർന്നു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു തൊട്ടാവാടിയാണെന്നു പ്രശ്നമെന്നു സൂഹ്യത്തുക്കൾ പറഞ്ഞേക്കാം. ഏതായാലും നിങ്ങൾ ദുഃഖിതനും വിഷാദമഗ്നനുമായിത്തീരുന്നു.

നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ശക്തവും ഭയരഹിതവുമായ ഒരു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനെ ഈ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നില്ലേ? ഈ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ നിരന്തരമായ പ്രവാഹംമൂലം ഒരു കാര്യവും സന്തോഷത്തോടെ ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലാതെ പോകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതു നിങ്ങളെ വിമ്മിട്ടപ്പെടുത്തുന്നു; നിങ്ങളുടെ മുഖത്തെ മന്ദഹാസം മായിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കണമോ അതായിട്ടില്ല എന്നു നിരന്തരം നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. ഇന്ന ആളി

നെപ്പോലെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു നിങ്ങൾ ആശിക്കും. ആ സഹോദരനുള്ള നന്മകൾക്കായി നിങ്ങളും അന്വേഷിക്കും. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം അതുകിട്ടും. - നിങ്ങൾക്കൊഴിച്ച്. വാടിയമുഖവും കനം തൂങ്ങുന്ന ആത്മാവുമായി നിങ്ങൾ പിന്തിരിയുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ

ജെസ്സിപെൻ - ലൂയിസ്

നിന്നു വീണ്ടും പരിഹാസത്തിന്റെ വാക്കുകൾ. "നിനക്ക് എപ്പോഴും തെറ്റാം. ഒരു കാര്യവും ശരിയായി ചെയ്യുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ല"

കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന

ചിന്തകളിൽ

സദാ മനസ്സിനെ

തളച്ചിടുന്നത് ആരാ

ണെന്നു നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. അത്

അവനാണ് - അപവാദി.

കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന ചിന്തകളിൽ എല്ലാ സമയവും മനസ്സിനെ തളച്ചിടുന്നത് ആരാണെന്നു നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. അത് അവനാണ് - അപവാദി.

സാത്താൻ തന്റെ ദുഷ്ടാത്മാക്കളെക്കൊണ്ടാണ് ഈ പ്രവൃത്തിചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവ നിലയക്കാത്ത ഒരു ദുഷ്ടസാക്ഷിവിവരണം പോലെ നിരന്തരം കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ സ്വരത്തിൽ നിങ്ങളോടു മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന മന്ത്രണത്തെ തിരിച്ചറിയുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്. അതു നിങ്ങളുടെ 'ചിന്തകൾ' അല്ല. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ആ ചിന്തകൾ ബലമായി നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയാണ്.

ആ മന്ത്രണത്തെ തിരിച്ചറിയു

മ്പോൾ വിടുതലിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവടുനിങ്ങൾ വച്ചുകഴിഞ്ഞു. "ഞാൻ വിചാരിച്ചത് ഈ ചിന്തകൾ എന്റേതാണെന്നാണ്. എന്നാൽ അവ എന്റേതല്ല. അപവാദിയായ സാത്താന്റെതാണ് അവയെന്ന് ഞാൻ ഇപ്പോൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവായ അവനിൽനിന്ന് ഇനികുടുതൽ ഭോഷ്ക് ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയില്ല" എന്ന് സ്വയം പറയുക.

സന്തോഷമായിരിക്കുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ തടയുവാനാണ് ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവ് നിരന്തരം നിങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നുണകൾ ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുന്നത്, സാക്ഷ്യം പറയുന്നതിൽ നിന്ന്, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽനിന്ന്, ദൈവത്തിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് എല്ലാം നിങ്ങളെ തടയുവാനാണ് രാവിലെയും ഉച്ചയ്ക്കും വൈകിട്ടുമുള്ള ഈ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ.

മനുസാക്ഷിയുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലിനെക്കുറിച്ചല്ല ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നത്. അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. "നിനക്കറിയാം നീ ഇവിടെ തെറ്റിപ്പോയെന്ന്" എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുസാക്ഷിയിൽ നൽകുന്ന ആഴമായ ബോധ്യവും, ശത്രുവിന്റെ അലട്ടുന്ന മന്ത്രണവും രണ്ടും രണ്ടാണ്.

ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവ് മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചും നിങ്ങളോട് അപവാദം പറയും. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നോ ഇച്ഛയിൽനിന്നോ അല്ല. കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഓരോരുത്തരെക്കുറിച്ചും ഈ ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ നിങ്ങളുടെ ചെവിയിൽ ഓരോന്നു മന്ത്രിക്കാറില്ലേ? നിങ്ങൾ ആ മന്ത്രണം ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവസ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളിൽ നിന്നോ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നോ അല്ല നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെക്കുറിച്ചുള്ള ദയയില്ലാത്ത ആ ചിന്തകൾ വരുന്നത്. മറിച്ച് അവ ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്നാണ്. ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാക്കൾ, സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെയും സഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള കുറ്റവിധിയുടെയും വാക്കുകൾ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ച് എത്രയോ വിശ്വാസികളെയാണ് സഭ

ശേഷം പേജ് 6-ൽ

എന്റെ കടങ്ങൾ തീർക്കൽ

ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അറുപത്തി ഒന്നാമാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, എന്റെ ജലസ്നാനത്തിന്റെ തൊട്ടു പിന്നാലെ, ഞാൻ കർത്താവിനോടൊത്തു നടക്കുവാനായി എടുക്കേണ്ട അടുത്ത ചുവട് അവിടുന്ന് എനിക്കു കാണിച്ചുതന്നു. ദൈവത്തോടുള്ള എന്റെ കടം പൂർണ്ണമായും തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീട് മനുഷ്യരോടുള്ള എന്റെ കടങ്ങൾ തീർക്കുവാൻ-പൂർണ്ണമായും തീർക്കുവാൻ - ഉള്ളസമയമായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് സർക്കാരിനെ പണസംബന്ധമായി വഞ്ചിച്ച കാര്യം എന്റെ ഓർമ്മയിലെത്തി. 'കൈസർക്കു ഉള്ളത് കൈസർക്കും ദൈവത്തിനു ഉള്ളത് ദൈവത്തിനും' കൊടുക്കാൻ യേശുപറഞ്ഞപ്പോൾ (മത്തായി 22:21) യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിനുള്ളത് കൊടുക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ ആദ്യം കൈസർക്കുള്ളത് കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടതാണ് എന്നാണ് അവിടുന്ന് അർത്ഥമാക്കിയത്. അല്ലെങ്കിൽ കൈസറിൽ നിന്നു മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത പണമയിരിക്കും നാം ദൈവത്തിന് കൊടുക്കുക. സർക്കാരിന് എത്ര തുകയാണ് കൊടുത്തുതീർക്കാനുള്ളതെന്ന് ഞാൻ കണക്കുകൂട്ടി. രണ്ടു തുകകൾ എന്റെ മനസ്സിൽ വന്നു. ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ 20 ശതമാനം കുറവായിരുന്നു. സ്വാഭാവികമനുഷ്യസ്വഭാവം ചെയ്യുന്നത് തന്നെ ഞാനും ചെയ്തു. കുറവുള്ള തുക സർക്കാരിന് കൊടുക്കാം എന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ദിവസം ബൈബിൾ വായനാമദ്ധ്യേ സംഖ്യാപുസ്തകം 5-ാം അദ്ധ്യായം ആറും ഏഴും വാക്യങ്ങൾ എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. ദൈവം യിസ്രായേലിനോട് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു കടം കൊടുത്തു തീർക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ കടംപെട്ടിരിക്കുന്ന തുകയോടുകൂടി ഇരുപതുശതമാനം (അഞ്ചിൽ ഒന്ന്) കൂടി കൂട്ടിക്കൊടുക്കണം എന്ന്!! ഈ വചനം എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ദൈവം അയച്ച വ്യക്തമായ ഒരു കല്പനയായിരുന്നു. ഇരുപതുശതമാനം ഉയർന്ന ആ തുക തന്നെ ഞാൻ സർക്കാരിലേക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കണം എന്നുള്ളത് വ്യക്തമായിരുന്നു. അന്നത്തെ എന്റെ പ്രതിമാസ ശമ്പളത്തിന്റെ ഏകദേശം നാലിരിട്ടി

സാക്ഷ്യം

വരുന്ന ഒരു തുകയായിരുന്നു അത്! ഓരോമാസവും കഴിയുന്നത്രപണം മിച്ചം വച്ച് ആ കടം എത്രയും വേഗം കൊടുത്തുതീർക്കാൻ ഞാൻ ചുവടു കൾ വച്ചു.

കർത്താവ് ബോധ്യം തന്ന ആ തുക ഞാൻ മിച്ചം വച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് മറ്റൊരുപ്രശ്നം തലയുയർത്തിയത്. സത്യസന്ധരായ മനുഷ്യർക്ക് അവർ തെറ്റായ വിധത്തിൽ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന പണം മടക്കിവാങ്ങാനായി സർക്കാരിന് ഒരു സംവിധാനം ഇല്ല എന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി!! എനി

സകല മനുഷ്യരോടുമുള്ള എല്ലാ കടങ്ങളിൽ നിന്നും തന്റെ മക്കൾ സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം എന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞകാല ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കടം നിങ്ങൾ കൊടുത്തുതീർക്കാനുണ്ടോ? പണസംബന്ധമോ, അല്ലാത്തതോ, എന്തുമാകട്ടെ, എത്രയും വേഗം ആ കാര്യത്തിന് ദൈവമുമ്പാകെ പരിഹാരം കണ്ടത്തുക.

ക്കൊരു ബുദ്ധി തോന്നി. ഞാൻ സർക്കാരിലേക്ക് കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ട തുകയ്ക്ക് തുല്യമായ റെയിൽവേ യാത്രയ്ക്കുള്ള ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങിയിട്ട് ഞാൻ അവ കീറിക്കളഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഞാൻ കൊടുത്തു തീർക്കാനുള്ള പണം ഒരു സർക്കാർ സ്ഥാപനമായ ഇൻഡ്യൻ റെയിൽവേ വഴി സർക്കാർ ചജനാവിലേക്ക് എത്തി എന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പാക്കി. എന്റെ ബാങ്ക്

അക്കൗണ്ട് കാലിയായി എങ്കിലും എന്റെ ഹൃദയം കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി.

സക്കായിയുടെ കാര്യം ഓർക്കുക. താൻ വഞ്ചിച്ചെടുത്ത പണം എല്ലാവർക്കും കൊടുത്തുതീർക്കാം എന്ന് അയാൾ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ് "ഇന്ന് ഈ ഭവനത്തിന് രക്ഷവന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന് യേശുപറഞ്ഞത്. കാണാതെ പോയതിനെ തെരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത് എന്നും ലൂക്കോസ് 19:9,10 ൽ കാണുന്നു. എല്ലാമനുഷ്യരെയും പോലെ സക്കായിയും പണസ്നേഹത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയവനായിരുന്നു. യേശു അവനെ അതിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു. ഞാനും പണസ്നേഹത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. യേശു എന്നേയും രക്ഷിച്ചു. ദ്രവ്യാഗ്രഹം (പണക്കൊതി) സകല ദോഷത്തിനും മൂലകാരണമെന്ന് തിരുവചനം പറയുന്നു. (1 തിമോ. 6:10). കർത്താവ് നമ്മെ അതിൽ നിന്നും വിടുവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് കർത്താവിന് പറയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ തിന്മയെ സമൂലമായി തുടച്ചുനീക്കുവാൻ അവിടുത്തേക്കുമാ

ത്രമേ കഴികയുള്ളൂ. അത് ചെയ്യുവാൻ അവനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കുവേണ്ടിമാത്രമേ അവൻ അത് ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

നമ്മുടെ കടങ്ങൾ പണപരമായവ മാത്രമല്ല. ഒരു പക്ഷേ നാം കടപെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു ക്ഷമാപണം ആയിരിക്കാം. ഞാൻ ഒരു ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ സ്റ്റാമ്പുശേഖരണം എന്റെ ഒരു

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

അപവാദിയെ ജയിക്കുക (4-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

യിൽ ദുർബലവും മുൻവിധിയുള്ളവരുമായി മാറ്റിയിരിക്കുന്നത്!

ശരി. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇനി നിങ്ങൾ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?

ഒന്നാമത്, ദുഷ്ടാത്മാക്കളിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സാത്താനെ തിരിച്ചറിയുക. രണ്ടാമത്, കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്ന് ശത്രുവിനോട് 'നി തോല്പിക്കപ്പെട്ടവനാണ്'ന്നു പറയുക. മൂന്നാമത്, നിങ്ങളുടെ 'സാക്ഷ്യവചനം' നൽകുക. തോല്പിക്കപ്പെട്ട ശത്രുവിനോട് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയത്തെ സാക്ഷിക്കുക. എന്നെക്കുറിച്ചും മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചുമുള്ള നിന്റെ ഭോഷ്കിനെ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു."

നൂണയെ നൂണയെന്നു തന്നെയാണു ബൈബിൾ വിളിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ദുഷ്ടാത്മാക്കൾ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ആവാക്കിനെ മയപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യമില്ല. അവർ നൂണയെന്നാണ്. സാത്താനും അതുതന്നെ. 'ആദിമുതൽ അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു' എന്നു കർത്താവുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അവൻ ഭോഷ്ക് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മന്ത്രിക്കുമ്പോൾ അതിനെ അവഗണിച്ച് നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയുമായി മുന്നോട്ടുപോകരുത്. അങ്ങനെ ഒന്നു സഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഭാവിച്ച് അവയെ

മനസ്സിൽ നിന്നു കൂടത്തക്കയൊ മെന്നും കരുതരുത്. അവ അങ്ങനെ പോകുകയില്ല. അത് അവിടെ ഉണ്ട്. അവ ഗണിക്കുകയല്ല അതിനെ

അവൻ ഭോഷ്ക് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ മന്ത്രിക്കുമ്പോൾ അതിനെ അവഗണിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകരുത്. അവയെ മനസ്സിൽ നിന്നു കൂടത്തക്കയൊ മെന്നും കരുതരുത്. അവഗണിക്കുകയല്ല അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്.

കൈകാര്യം ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. ഒരു നിമിഷം ആ ചിന്തകൾ നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛയിൽ നിന്നാണോ വരുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമായാൽ സാക്ഷ്യവചനം നൽകുക. "എന്നെക്കുറിച്ചും സഹോദരന്മാരെക്കുറിച്ചും സഭയെക്കുറിച്ചും ഭോഷ്കിന്റെ ആത്മാവു പറയുന്ന എല്ലാ നൂണയെയും യേശുക്രിസ്തു

വിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിഷേധിക്കുന്നു" എന്നു പറയുക. ആ വാക്കുകൾക്കു ഞാൻ ചെവികൊടുക്കുകയില്ല. അവയെ ഞാൻ തള്ളിക്കളയുന്നു" എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുക.

സഭ ദുർബലവും ദൈവമക്കൾ ശക്തിയില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇവിടെ കണ്ടെത്താം. അവർ ശത്രുവിനെ അറിയുന്നില്ല. ശത്രുവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവനെ നിഷേധിച്ച് 'യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പോകുക' എന്നു കല്പിച്ച് അവനെ പുറത്താക്കുന്നില്ല. 'പിശാചിനോട് എതിർത്തു നില്പിൻ. എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകും.' (യാക്കോബ് 4:7)

'അവർ അവനെ കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം ഹേതുവായിട്ട് ജയിച്ചു' എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. വിശ്വാസിതന്നെയാണ് കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം മൂലം ഇവിടെ ജയിക്കേണ്ടത്. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യേശു ക്രൂശിൽ അവനെ തോല്പിച്ചു എന്നതു നേർ. പക്ഷേ ഇവിടെ യേശു അല്ല നിങ്ങൾത്തന്നെയാണ് അവനെ ജയിക്കേണ്ടത്. കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തം ഹേതുവായിട്ട് നിങ്ങൾ തന്നെ അവനെ ജയിക്കുക. 'ജയിക്കുന്നവന് ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ വരും നൽകും.' (വെളിപ്പാട് 3:21)

എന്റെ കടങ്ങൾ തീർക്കൽ (5-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

വിനോദമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തീരെ തുച്ഛമായ വിലയുള്ള ഒരു തപാൽ സ്റ്റാമ്പ് ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ശേഖരത്തിൽ നിന്നും മോഷ്ടിച്ചിരുന്നു. പത്തു വർഷത്തിനുമുമ്പ് ഞാൻ ചെയ്ത ഈ ചെറിയ കാര്യം കർത്താവ് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ഈ പാപം ഏറ്റുപറയുവാൻ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ സ്നേഹിതനോട് കുറ്റസമ്മതം നടത്തി ക്ഷമയാചിക്കുക എന്നത് സർക്കാരിന് ഭീമമായ ആ തുക കൊടുക്കുന്നതിലും വിഷമമായിരുന്നു. കാരണം ഈ കാര്യം മറ്റൊരു വ്യക്തിയുടെ മുമ്പിൽ എന്നെത്തന്നെ വിനയപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും ധൈര്യം സംഭരിച്ച് ഞാൻ ദൂരെയായിരുന്ന ആ ബാല്യകാലസ്നേഹിതന് ഒരു ക്ഷമാപണക്കത്ത് എഴുതുക തന്നെ ചെയ്തു. വീണ്ടും കർത്താവിന്റെ സന്തോഷം എന്റെ ഹൃദയത്തെ നിറച്ചു.

ചിലപ്പോൾ നാം ചെയ്ത തെറ്റിന്

പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാവാം. ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും കഴിയാത്ത അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സാത്താൻ ആവശ്യമില്ലാതെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ നാം അനുവദിക്കരുത്. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ദൈവം യേശുവിലൂടെ നമുക്കു നൽകുന്ന ക്ഷമ സ്വീകരിച്ച് നാം സ്വസ്ഥതയിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. നാം ക്രമീകരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ദൈവം നമ്മെ കാണിച്ചുതരും. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ അവിടുന്ന് നമ്മെ കാണിക്കുമ്പോൾ നാം നമ്മെത്തന്നെ താഴ്ത്തി ഉടനടി അനുസരിക്കുമോ എന്ന് അവിടുന്ന് നമ്മെ പരീക്ഷിക്കും. എന്തുവിലകൊടുക്കേണ്ടിവന്നാലും കർത്താവിനെ അനുസരിക്കുന്നതാണ് അനുഗ്രഹത്തിനുള്ളവഴി.

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ ഉടനടി ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് കഴിഞ്ഞ 43 വർഷങ്ങൾ ഞാൻ എന്റെ കാലിൽ ഒരു ചങ്ങലയുമായി നട

ക്കുന്ന അനുഭവമായിരുന്നേനെ. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവികവിളി എനിക്കു നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് കരുണതോന്നി എനിക്കു നൽകിയ ശുശ്രൂഷയും നഷ്ടമായേനെ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യതമുഴുവൻ എത്രവലിയ ദുഃഖം എന്നെ വേട്ടയാടുവാൻ അത് ഇടയാക്കുമായിരുന്നു.

സകല മനുഷ്യരോടുംമുള്ള എല്ലാ കടങ്ങളിൽ നിന്നും തന്റെ മക്കൾ സ്വതന്ത്രരായിരിക്കണം എന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ കാലജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കടം നിങ്ങൾ കൊടുത്തുതീർക്കാനുണ്ടോ? പണസംബന്ധമോ, അല്ലാത്തതോ, എന്തുമാകട്ടെ, എത്രയും വേഗം ആ കാര്യത്തിന് ദൈവമുന്മാരെ പരിഹാരം കണ്ടത്തുക. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവവിളി നഷ്ടപ്പെട്ട് നിത്യതമുഴുവൻ ദുഃഖിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാം. സമ്പൂർണ്ണ അനുസരണത്തിനുള്ള സമയം ഇതാണ്!! മറക്കരുത്, വലിയ കതകുകൾ ചെറിയ ചുഴിക്കുറ്റികളിലാണ് തിരിയുന്നത്!

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

പരദൂഷണം

ദുഷ്ടതയും അഭക്തിയും നിറഞ്ഞ ഈ ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന വലിയ തിന്മകളിലൊന്നാണ് പരദൂഷണം. തിരുവെഴുത്തുകൾ ഇതിനെപ്പറ്റി വളരെ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇതത്ര ഭീകരമായ ഒരു ദോഷമെന്ന് ഭൂരിപക്ഷമുള്ളവരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പഴയനിയമവ്യവസ്ഥയിലായാലും പുതിയനിയമവ്യവസ്ഥയിലായാലും പരദൂഷണം ചെയ്യുന്നവർ ഏറ്റവും കഠിനമായ ശിക്ഷാവിധിക്ക് അർഹരാണ്.

പരദൂഷണം അഥവാ ഏഷണിയെന്ന ഈ പാപത്തെപ്പറ്റി ആളുകൾ സാധാരണ ചെയ്യാറുള്ള ഒരു കാര്യം ഇതാണ്: തങ്ങൾ സത്യമാണു പറയുന്നതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക തന്നെ. ദുഷ്ടജനങ്ങൾമാത്രം ചെയ്യാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഒരു നടപടിയാണ് ഈ വിധമുള്ള ന്യായീകരണം. പരദൂഷണം (ഇംഗ്ലീഷിൽ back-biting) എന്ന പേരുതന്നെ അതെന്നാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരാളുടെ കുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ സ്വഭാവം. ഒരാളുടെ പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട് അയാളെ കടിച്ചു മുറിവേല്പിക്കുക എന്നാണ് ആ ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. ആ വ്യക്തിയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഒരുവൻ അപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നില്ല. കാര്യങ്ങൾ ഈ വിധത്തിലാണോ എന്ന് ആ വ്യക്തിയുടെ അടുക്കൽപ്പോയി ആരും ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല.

പരദൂഷണത്തിലേർപ്പെടുന്നയാൾ ദുഷ്ടനാണ്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരാൾക്ക് സത്യസന്ധനായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതാണ് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരു വസ്തുത.

പരദൂഷണം ചെയ്യുന്നവൻ ദോഷം നിറഞ്ഞ, യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെയധികം ദോഷമുള്ള, ഒരാളാണെന്ന് അധീനനാണ്. അതിനാൽ പൂർണ്ണമായ സത്യം പാലിക്കുവാൻ അയാൾക്കു സാധ്യമല്ല. അയാൾ പറയുന്ന കാര്യം തികച്ചും സത്യമായിരുന്നാൽപ്പോലും പരദൂഷണം ഭക്തിവിരുദ്ധമാണെന്ന കാര്യത്തിന് യാതൊരു മാറ്റവും സംഭവിക്കുന്നില്ല.

എന്താണീ ദുഷ്ടസ്വഭാവമെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി വ്യക്തമാക്കാം. ഒരുവന്റെ കുറ്റമെന്ന് നാം കരുതുന്ന കാര്യം

ഏലിയാസ് ആസ്ലാക്സൻ

അയാളോടുതന്നെ പറയാതെ മൂന്നാമതൊരാളോട് പറയുന്നതാണ് പരദൂഷണം. മനഃപൂർവ്വം നാം ഈ ദോഷത്തിൽ തുടരുന്നവെങ്കിൽ അപ്പോൾ നാം പരദൂഷകന്മാർ അഥവാ ഏഷണിക്കാരായിത്തീരും. ഒരാൾ ഒരിക്കലോ രണ്ടുവട്ടമോ മാത്രം മദ്യം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അയാളെ മദ്യപൻ എന്നു വിളിക്കാറില്ല. എന്നാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പല പ്രാവശ്യം അയാൾ അതിൽ ഏർപ്പെടുന്നപക്ഷം നാം അയാളെ മദ്യപനെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

നിങ്ങളോടു തെറ്റു ചെയ്ത ഒരുവൻ നിങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം കേൾക്കാതെ വന്നാൽ മത്തായി 18:15-17 വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ പാപം വാഴുവാൻ അനുവദിക്കരുത്.

“നിന്റെ ജനത്തിന്റെയിടയിൽ ഏഷണി പറഞ്ഞു നടക്കരുത്. കൂട്ടുകാരന്റെ മരണത്തിനായി നിഷ്കർഷിക്കരുത്; ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. സഹോദരനെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദേവിക്കരുത്; കൂട്ടുകാരന്റെ പാപം നിന്റെമേൽ വരാതിരിപ്പാൻ അവനെ താൽപര്യമായി ശാസിക്കണം.” ലേവ്യ 19:16-17. പരദൂഷണം എത്രമാത്രം ദോഷം നിറഞ്ഞതെന്ന് ഇവിടെ നാം കാണുന്നു. ഒരുവൻ തെറ്റുചെയ്തുവെന്ന് സാക്ഷികൾ മുഖാന്തരം തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ അയാളെ സ്നേഹിച്ച് അയാളുടെ അടുക്കൽപ്പോയി ആ തെറ്റിൽനിന്ന് അയാളെ പിന്തിരിപ്പിക്കാതെ അയാളെ വെറുക്കുകയും അയാളുടെ മരണത്തിനായി നിഷ്കർഷിച്ച് (ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ പ്രകാരം) രക്തം ചൊരിയുവാനാഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതത്ര ദോഷകരമായ ഒരു കാര്യമെന്ന് ഈ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇതേ ഗൗരവത്തോടുകൂടിത്തന്നെ യെഹെസ്കേൽ 22:9 ലും നാം പരദൂഷണത്തെപ്പറ്റി വായിക്കുന്നു. “രക്തം ചൊരിയേണ്ടതിന് ഏഷണി പറയുന്നവർ നിങ്കൽ ഉണ്ട്.” ഏഷണി പറയുന്നവൻ രക്തം ചൊരിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തന്നെയെന്ന് ഈ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നിട്ടും നാം ഈ പ്രവൃത്തി ന്യായീകരിക്കുവാനും നാം കുറ്റക്കാരല്ലെന്നു വരുത്തുവാനും ശ്രമിക്കുന്നു. ഹാ! അന്ധത എത്ര ഭയങ്കരം! പരദൂഷണം കൊലപാതകത്തോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന പാതകം തന്നെ.

സങ്കീർത്തനം 101:5 “കൂട്ടുകാരനെ കുറിച്ച് ഏഷണി പറയുന്നവനെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കും.” (ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമ: ഹേദിച്ചു കളയും) ഏറ്റവുമധികം ദോഷകരമായ ഒരു ദുഷ്ടീലമാണിത്. അതിനാൽ പരമാവധി ഗൗരവബോധത്തോടെ നാം ഇതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സങ്കീർത്തനം 50:19-22. “നിന്റെ വായ് ദോഷത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു; നിന്റെ നാവ് വഞ്ചന പിണയ്ക്കുന്നു. നീ ഇരുന്ന് നിന്റെ സഹോദരനു വിരോധമായി സംസാരിക്കുന്നു; നിന്റെ അമ്മയുടെ മകനെക്കുറിച്ച് അപവാദം പറയുന്നു. ഇവ നീ ചെയ്തു ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിന്നെപ്പോലെയുള്ളവനെന്ന് നീ നിരൂപിച്ചു; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ ശാസിച്ച് നിന്റെ കണ്ണിനു മുമ്പിൽ അവയെ നിരത്തിവയ്ക്കും. ദൈവത്തെ മറക്കുന്നവരേ, ഇത് ഒാർത്തുകൊൾവിൻ; അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കീറിക്കളയും; വിടുവിപ്പാൻ ആരുമുണ്ടാകയില്ല.”

ഹാ! ഇതിനെപ്പറ്റി ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ഭയം ഓരോ സഹോദരന്റെയും സഹോദരിയുടെയും ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകുകയും അത് ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ തുടരുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! റോമർ 1:30-32: “കുറുക്കാരെ, ഏഷണിക്കാരെ, ദൈവദേഷികൾ, നിഷ്ഠൂരന്മാർ, ഗർവിഷ്ഠന്മാർ, ആത്മപ്രശംസക്കാർ, പുരുഷദോഷം സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുസരിക്കാത്തവർ, ബുദ്ധിഹീനർ, നിയമലം

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

ഘികൾ, വാത്സല്യമില്ലാത്തവർ, കനിവുറവർ. ഈ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ മരണയോഗ്യർ എന്നുള്ള ദൈവ ന്യായം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടും അവയെ പ്രവർത്തിക്ക മാത്രമല്ല, പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പ്രസാദിക്കുകയും കൂടെ ചെയ്യുന്നു.” യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർ അസംഖ്യം; നാവിനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരോ അതിലുമധികം.” ഹാ! ഈ അധ്യായം എത്ര അസന്തുഷ്ടിജനകം! ഈ ഭാഗം വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും ഗൗരവത്തോടെ ഉണർന്ന് മേലാൽ ഈ പാപം ചെയ്യാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മാത്രമല്ല, ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും ഈ ദോഷത്തിനു ക്ഷമ ചോദിക്കുവാനും ഉത്സാഹിക്കണം.

1 കോരി 6:10.....വാവിഷ്ഠാണക്കാർ (Revilers or slanderers)- പരദൂഷകന്മാർ എന്നർത്ഥം).....എന്നിവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല. ഇനി ഇതിനെപ്പറ്റി നാം അശേഷവും സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

യാക്കോബ് 4:11,12. “സഹോദരന്മാരേ, അന്യോന്യം ദൂഷിക്കരുത്; തന്റെ സഹോദരനെ ദൂഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദൂഷിക്കുകയും ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ ന്യായപ്രമാണത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനല്ല, വിധിക്കുന്നവനത്രേ. ന്യായപ്രമാണകർത്താവും ന്യായാധിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളൂ; രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും ശക്തനായവൻ തന്നെ. കൂട്ടുകാരനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ?”

പരദൂഷണം എത്ര ഭയാനകമായ ഒരു ദോഷമെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ വീണ്ടും ഇതാ മറ്റൊരു ഭാഗം. അന്യരെ ദൂഷിക്കുക, വിധിക്കുക, ദൈവവചനം നിരസിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം ഒരുപോലെ ദോഷകരം തന്നെ. നമുക്കു രക്ഷ നൽകുവാൻ ദൈവവചനത്തിനു മാത്രമേ കഴിവുള്ളൂ.

ദൈവവചനത്തെ നിരസിക്കുന്നതു മൂലം ഈ പ്രമാണങ്ങൾ നമുക്കു തന്നവനും എല്ലാവരുടെയും ന്യായാധിപതിയുമായ ദൈവത്തെതന്നെ നാം കുറ്റം വിധിക്കുകയാണ്. ഹാ! എത്ര ഭയാനകമായ ദോഷത്താ!

1 കോരിന്ത്യർ 5:9 മുതൽ 13 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പുതിയനിയമകല്പന നാം കാണുന്നു. സഹോദരനെന്നോ സഹോദരിയെന്നോ പേർപെട്ട ഒരു വ്യക്തി പരദൂഷണത്തിലേർപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ വ്യക്തിയോടു സംസാരിച്ചുരുത്; അങ്ങനെയുള്ളവരോടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിക്കുകപോലുമരുത്.

അതുമാത്രമല്ല, വീണ്ടും ഒരു കല്പനയായി ഇത്രയുംകൂടി എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ആ ദൂഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളയുവിൻ.”

പരദൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തി നല്ലയാളോ ചീത്തയാളോ എന്നതിനെപ്പറ്റി, അഥവാ അയാൾ സഹോദര സന്ദേഹത്താൽ പ്രേരിതനോ അതോ അതിനു വിരുദ്ധമാർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവനോ എന്നതിനെപ്പറ്റി, ഇനി തർക്കിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. “അവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുവിൻ” എന്നതാണ് പഴയനിയമത്തിലെ കല്പന. പുതിയ നിയമത്തിലും അപ്രകാരംതന്നെ.

തങ്ങൾ സത്യമാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞ് ചിലർ പരദൂഷണത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കടുത്ത സാഹസംതന്നെ. അവർ ദൂഷ്ടരാണെന്നുള്ളതിന്റെ പൂർണ്ണമായ തെളിവാണ്. ദൂഷ്ടജനങ്ങൾ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല.

“രണ്ടോ മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴിമേൽ കാര്യം ഉറപ്പാക്കണം” ആവർത്തനം 19:15; മത്തായി 13:16. ഒരു സഹോദരനെയോ സഹോദരിയെയോ പറ്റി ഒരാൾ വന്നു പറയുന്ന ദൂഷണം വിശ്വസിക്കുന്നത് ഏറ്റവും തെറ്റാണെന്ന് ഈ ഭാഗം തെളിയിക്കുന്നു. അതു സത്യമാണെന്നുള്ളതിന് നമുക്കു യാതൊരുറപ്പുമില്ലാത്തതിനാൽ അതു തീർച്ചയായും നാം തള്ളിക്കളയേണ്ടതാണെന്ന് ഇതിനാൽ മനസ്സിലാക്കാം. നാമതു വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ തിന്മയിൽ നാമും പങ്കു കാരാണെന്നു തെളിയുന്നു. നല്ലവനായ ഒരുത്തൻ തീർച്ചയായും അതു തള്ളിക്കളയും. ഏഷണി പറയുന്നതു കേൾക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്ന എല്ലാവർക്കുമുള്ള നല്ലൊരു ഉറക്കല്ലായിരിക്കട്ടെ ഇത്.

പരദൂഷണത്തിന് മറ്റൊരു നിർവചനം കൂടിയുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി ദോഷം സംസാരിക്കുകയാണ് പരദൂഷണം. (ഈ വിഷയത്തിൽ സിറാക്ക് എഴുതിയ പ്രഭാഷ

കൻ’(Ecclesiasticus) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ 19-ാമധ്യായം വളരെ പ്രയോജനകരമായ ചില പ്രബോധനങ്ങൾ നമുക്കു നൽകുന്നു:

“മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് എളുപ്പത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക ആഴമില്ലാത്ത മനസ്സിന്റെ ലക്ഷണമാണ്.”- വാക്യം 4.

“നാവിനെ അടക്കുന്നവന് കലഹം കൂടാതെ ജീവിക്കുവാൻ കഴിയും; പരദൂഷണത്തെ വെറുക്കുന്നവൻ വളരെയധികം തിന്മയിൽനിന്നു വിടുതൽ പ്രാപിക്കുന്നു.”-വാക്യം 6.

“കേൾക്കുന്നതെല്ലാം പറഞ്ഞു നടക്കരുത്; അങ്ങനെയെങ്കിൽ നീ നഷ്ടം സഹിക്കാനിടയാകുകയില്ല.” വാക്യം 7.

“മിത്രത്തോടായാലും ശത്രുവിനോടായാലും അന്യരെപ്പറ്റി സംസാരിക്കരുത്-വാക്യം 8.

“ഒരു കാര്യം കേട്ടാൽ അതു നിങ്ങളോടൊത്തു മരിക്കട്ടെ; പേടിക്കേണ്ട, നിങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയില്ല.”-വാക്യം 10.

“കേട്ട കാര്യം സ്നേഹിതനോടു നേരിട്ട് ചോദിക്കുക; അവൻ അതു ചെയ്തിട്ടില്ലായിരിക്കാം; ചെയ്താൽ തന്നെയും മേലിൽ അപ്രകാരം ചെയ്കയില്ലെന്നു കരുതിക്കൊള്ളുക.”-വാക്യം 13. അതേ അയാളോടുതന്നെ ചോദിക്കുക. മറ്റാരോടുമരുത്.

“അയൽക്കാരനോടു ചോദിക്കുക; അയാൾ അതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കാം.”-വാക്യം 14.

“സ്നേഹിതനോടു ചോദിക്കുക; അതു മിഥ്യാപവാദമായിരിക്കും; കേൾക്കുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കരുത്.”-വാക്യം 15. ഈ കാര്യം കർശനമായും ചെയ്യരുതാത്തതാണ്; ഏറ്റവും ബുദ്ധിഹീനവുമാണ്.

അസ്സീസ്സിലെ ഫ്രാൻസിസിന്റെ ഉത്തമശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനായ ഗയേലിസ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ശക്തമായ ഒരഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്: “നമ്മുടെ വ്യാപരിക്കുക; നിങ്ങൾ നല്ലവനായിത്തീരും. തിന്മയിൽ വ്യാപരിക്കുക; നിങ്ങൾ ദൂഷ്ടനായും തീരും.” ഇതിനുദൂഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലോകത്തിൽ നിരവധിയാണ്. ശ്രദ്ധിക്കുക. ഉത്താനിയായിരിക്കുക.

അവർണ്ണനീയമായ വിധം ദോഷകരമായ പരദൂഷണമെന്ന ഈ തിന്മയെപ്പറ്റി മറ്റൊരു പ്രധാന വസ്തുത ഇതാണ്: ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ദോഷവശങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനായി എണ്ണമറ്റ ചോദ്യങ്ങൾ ആളുകളോടു ചോദിക്കുന്നു. വിശിഷ്ട, ബലഹീനരെന്നും കുറവുള്ളവരെന്നും തനിക്കറിയാവുന്നവരോടാണ് ഇപ്രകാരം അന്വേഷിക്കുന്നത്. അവരെക്കൂടി പരദൂഷണമെന്ന വലയിലേക്ക് വീഴ്ത്തുന്നതാണ് ഈ പ്രവൃത്തി. ഹാ!

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

എത്ര ദയനീയമായ ദുഷ്ടത!

ഒരാൾ ഒരു കാര്യം കേട്ടിട്ട് വീണ്ടും മറ്റൊരാളോടു പറയുമ്പോൾ അതു തികച്ചും സത്യമായിരിക്കുകയില്ല. വിശേഷിച്ചും അന്യനെ ദുഷിക്കുന്ന വാർത്തയാണെങ്കിൽ അതൊരിക്കലും സത്യമാവുകയില്ല. കാരണം, അതു വിവരിക്കുന്നയാൾ ദുഷിച്ച മനസ്സുള്ളവനാണല്ലോ.

നാമെല്ലാം നിർദ്ദോഷികളായിരിക്കേണ്ടതല്ല, തെറ്റിപ്പോകുവാൻ സാധ്യതയുള്ളവരാണ്. ഇത് മൂന്നു വിധത്തിൽ സംഭവിക്കാം. ഒന്നാമത് ഒരാൾ കേൾക്കുന്ന കാര്യം ശരിയായി ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കുക; രണ്ടാമത് തെറ്റായി കേൾക്കുക; മൂന്നാമത് തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കുക. മാത്രമല്ല, അതിശയോക്തി കലർത്തി കാര്യം പ്രസ്താവിക്കാനുള്ള പാപകരമായ ഒരു പ്രവണതയും ഭൂരിപക്ഷമാളുകൾക്കുണ്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ നാം കാര്യങ്ങളെ നിറംപിടിപ്പിച്ചും ചിലപ്പോൾ ഉള്ളതിൽക്കൂട്ടിയും മറ്റു ചിലപ്പോൾ കുറവായും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഒരു പ്രസ്താവനയോ വിവരണമോ ഒരാൾ കേട്ടശേഷം അയാൾ മറ്റൊരാളോടും, അയാൾ മൂന്നാമതൊരാളോടും പറഞ്ഞ് ഇങ്ങനെ പല പ്രാവശ്യം കൈമാറിക്കഴിയുമ്പോൾ ഒടുവിൽ കേട്ടാൽ തിരിച്ചറിയാത്ത വിധം അതിനു മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കും. ഈ കാര്യം നമുക്കു പരീക്ഷിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. കിംവദന്തികളെ (കേട്ടു കേൾവിക്കള) ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കരുതെന്ന കാര്യം ഇതിൽ നിന്നും ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയും. “ഏഷണി പറയുന്നവൻ ഭോഷൻ.” സദൃശ. 10:18. ഹാ! ഇത്രെത്ര പരമാർത്ഥം!

ഒരാൾ ഏഷണി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ ഞാൻ അയാളെ ഉടൻതന്നെ വീട്ടിൽ നിന്നു പറഞ്ഞയക്കുമെന്നും അയാൾ ആ ഭയങ്കര പാപത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിച്ചല്ലാതെ പിന്നീട്യാളെ വീട്ടിൽ കയറ്റുകയില്ലെന്നും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എന്റെ സ്വന്തം പട്ടണത്തിലെ സഭയിൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതേ കാര്യം നിങ്ങളും ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ നടപടി മുഖേന എന്റെ ഭവനത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും വളരെ തിന്മയിൽ നിന്നു വിടുതൽ പ്രാപിക്കുവാനിടയായി.

ഒരാൾ മറ്റൊരാളെപ്പറ്റി ദുഷണം പറഞ്ഞുപോയാൽ അയാൾ ഉടൻ തന്നെയോ കഴിവതും വേഗത്തിലോ അതിനെപ്പറ്റി അയാളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നീട് വാക്കു

കൊണ്ടോ എഴുത്തിലൂടെയോ ഈ ദുഷണം കേൾക്കാനിടയായവരോടും അയാൾ ക്ഷമാപണം ചെയ്യണം. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടാത്ത വാക്കുകളെ ദൈവം അംഗീകരിക്കാത്തതിനാൽ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഈ കാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെമേൽ ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നാം പരദുഷണത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ദൈവം ഒരിക്കലും നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളിൽ നിന്നും പരദുഷണം കേട്ട്

അതു മറ്റൊരാളോടു പറഞ്ഞ വ്യക്തിയും ഇതുപോലെതന്നെ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കണം. ദുഷിച്ച കെട്ടുകഥ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അയാൾ പങ്കുകാരനായിത്തീർന്നുപോയല്ലോ.

മോഷ്ടിച്ച വസ്തു കള്ളന്റെ പക്കൽനിന്നു വാങ്ങിയ ആൾ കള്ളനിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തനല്ലാത്തതുപോലെ അപവാദത്തിനു ചെവികൊടുത്തയാളും തന്നെത്തന്നെ അശുദ്ധനാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അപവാദം കേട്ടയാളും തെറ്റുകാരൻ തന്നെ. കേട്ടയാൾ ഉടൻ തന്നെ അതിനെ തടയേണ്ടിയിരുന്നു. കേട്ടത് സ്വന്തം ജീവിതപങ്കാളിയിൽ നിന്നോ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നോ മക്കളിൽ നിന്നോ ആയാൽപ്പോലും അപ്രകാരം തടയേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഒരു വീട്ടിൽ വച്ച് ഇതു നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ തടയുന്നതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ ഉത്തരവാദിത്വം വീട്ടുമസ്ഥനാണ്. അയാൾ അതു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അപ്പോൾ മറ്റ് എല്ലാവരും അതിനു ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ്. ഒരു വീട്ടുകാരനോ അയാളുടെ ഭാര്യയോ ആണ് മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി ദുഷണം പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, കേട്ടയാൾ ആദ്യം അയാളെ ശാസിക്കുകയും തുടർന്ന് ആ വീട് വിട്ട് പോകുകയും ചെയ്യണം. തെറ്റു ചെയ്തയാൾ പിന്നീട് അവിടെ കാലു കുത്തരുത്.

ഇപ്രകാരം ഏതൊരു സാഹചര്യത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുവാനാവശ്യമായ ധൈര്യവും ശക്തിയും ദൈവം സന്തോഷപൂർവ്വം നമുക്കു നൽകും. അവിടുത്തെ നാമത്തിനു മഹത്വമുണ്ടാകട്ടെ.

അതിനാൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽവന്ന് പരദുഷണം ചെയ്തതും നിങ്ങൾ ഇരുന്ന് അതു കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ ഒരു മോഷ്ടാവിന്റെ പക്കൽനിന്നും അയാൾ മോഷ്ടിച്ച മുതൽ വാങ്ങുന്നവനെപ്പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ തിന്മയ്ക്കു കൂട്ടു നില്ക്കുന്നവനാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെത്തന്നെ വിശുദ്ധിയിൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ ആ ഏഷണിക്കാരനെ തടയുകയും ഒരൊറ്റ വാക്കു പോലും കൂടുതൽ പറയുവാൻ അയാളെ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും അയാളെ ശാസിച്ച് ഭവനം വിട്ടുപോകുവാൻ അയാളോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ തിന്മയെപ്പറ്റി അനുതപിക്കാതെ അയാൾ പിന്നീട് വീട്ടിൽ വരുവാൻ സമ്മതിക്കരുത്. “ആ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയുവിൻ.” എന്ന വചനം ഇപ്രകാരം അന്വർത്ഥമായിത്തീരും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മീയതീക്ഷ്ണതയുള്ള എല്ലാ ദൈവഭക്തുമായും ഈ കാര്യം ഗൗരവമായിട്ടെടുക്കുകയും പൂർണ്ണശ്രദ്ധയോടെ ഇതിനെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ ആത്മാക്കളെ രക്ഷിക്കുവാനും തങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും അവർ പരമാവധി യത്നിക്കേണ്ടതാണ്.

എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ഇപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും മറ്റുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ പോകാതെ തങ്ങളുടെ സഭയിലെ മൂപ്പന്റെ (leading brother) അടുക്കൽ പോകുകയും ഈ കാര്യത്തിൽ സഹായം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. മൂപ്പനുമായി ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനെ പരദുഷണമായി ഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല. നേരെ മറിച്ച് അവരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടേയും പ്രയോജനത്തിന് അപ്രകാരം സംസാരിക്കേണ്ടത് അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം എപ്പോഴും നമ്മിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ജാഗ്രതയോടും ധൈര്യത്തോടും നാം ജീവിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

ജെസ്സി പെൻ - ലൂയിസ്

ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശ വാഹക

മാതൃ ജോർജ്ജ്

വാച്ച്മാൻ നീ എന്ന ചൈനാ കാരനെക്കുറിച്ച് ക്രൈസ്തവലോകം വളരെയധികം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ദൈവഭൂതനെ ഏറ്റവും അധികം സ്വാധീനിച്ച ആത്മീക നേതാക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്നു 1927ൽ അന്തരിച്ച ജെസ്സി പെൻ ലൂയിസ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വനിത എന്ന കാര്യം അധികം ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പിറന്ന് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് പതിറ്റാണ്ടോളം ജീവിച്ച ജെസ്സിയുടെ ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ വിരളമാണ്. ഈ ഉജ്ജ്വല ക്രിസ്തീയ സാക്ഷിയുടെ രചനകളും പ്രഭാഷണങ്ങളും പ്രകാശമാകുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ മങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭയുടെ അന്ധകാര യുഗങ്ങളുടെ സമാപ്തികുറിച്ചുകൊണ്ട് മാർട്ടിൻ ലൂഥർ രംഗത്തുവന്നെങ്കിലും, സഭാഗാത്രത്തിലെ അർബുദരോഗത്തിന്റെ ചികിത്സയ്ക്കായി ദൈവം എഴുതേൽപ്പിച്ച ധീര വനിതയായിരുന്നു ജെസ്സി പെൻ ലൂയിസ്.

1861ൽ തെക്കൻ വെയിൽസിലെ 'നീത്ത്' എന്ന സ്ഥലത്താണ് ജെസ്സി പിറന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ കാൽവിനിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിയുള്ള മെഥോഡിസ്റ്റുകളായിരുന്നു. ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ജെസ്സിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ മകളെ കർത്താവിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായി. ദൈവഭക്തിയുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ വളരാൻ ഈ പെൺകുട്ടിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. നാലാമത്തെ വയസ്സിൽ മാതൃഭാഷയിൽ ബൈബിൾ വായിക്കുവാൻ ജെസ്സി അഭ്യസിച്ചിരുന്നു! അസാധാരണമായ ഒരു ക്രൈസ്തവ ശുശ്രൂഷയുടെ സൂചനയായിരുന്നു അത് എന്ന് മാതാപിതാക്കൾ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നോ

എന്തോ! ജെസ്സിക്ക് കേവലം 19 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ വിലയം പെൻ ലൂയിസ് എന്ന ഇരുപത്തൊന്നുകാരനുമായി ജെസ്സിയുടെ വിവാഹം നടന്നു. അമേരിക്കയിലെ പെൻസിൽവേനിയ സ്റ്റേറ്റിന്റെ പിതാവായി അറിയപ്പെടുന്ന വിലയം പെൻ എന്ന 'പിൽഗ്രിം ഫാദർ' ആയിരുന്നു പ്രതിശ്രുതവരന്റെ പൂർവ്വി

ക്രൂശിന്റെ വഴിയിലൂടെ: ജെസ്സി പെൻ ലൂയിസ്

കൻ. 1882ൽ 21-ാം വയസ്സിൽ യേശു പ്രവചനം അവതരിപ്പിക്കാനും അദ്ധ്യായം വായിച്ച ജെസ്സിയെ ആ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ 6-ാം വാക്യം എന്തെന്നില്ലാതെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു. "നാമെല്ലാം ആടുകളെപ്പോലെ തെറ്റിപ്പോയിരുന്നു....." എന്നു തുടങ്ങുന്ന ആ വാക്യം രക്ഷകനെ കണ്ടെത്തുവാൻ ദൈവം ഒരുക്കിയ മാധ്യമമായിരുന്നു. കർത്താവിനെ ഹൃദയംഗമമായി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. 1886-ൽ തന്റെ വീണ്ടും ജനനത്തിന് കേവലം നാലു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജെസ്സിപെൻ ലൂയിസ് റിച്ച്മണ്ടിലെ വൈ.എം.സി.എയിൽ

ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കാനായി ക്ലാസുകൾ എടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ബ്രെറ്റൺ, ഈസ്റ്റ്ബോൺ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കാൻ ഇടയായി. 1895ൽ ഹഡ്സൺ ടെയിലറുടെ ചൈനാ ഇൻലാന്റ് മിഷനുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ അവസരം ഉണ്ടായി.

'ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടി' എന്ന ലഘുകൃതിയാണ് ആദ്യമായി ഈ ദൈവഭൂതയുടെ തൂലികയിൽനിന്നും പിറന്നത്. തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങൾ വളരെ തിരക്കുള്ളതും സംഭവബഹുലവുമായിരുന്നു. അനേകം രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശവുമായി ഈ മഹിളാരത്നം എത്തുവാൻ ദൈവം അവസരമൊരുക്കി. സ്വീഡൻ, റഷ്യ, സിറിയ, സർലാന്റ്, ഫിൻലാന്റ്, ഡെൻമാർക്ക്, കാനഡ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ഇന്ത്യ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾക്ക് ജെസ്സിപെൻ ലൂയിസിന്റെ നാവിൽനിന്നും ദൈവവചനത്തിന്റെ മാർമ്മിക സന്ദേശങ്ങൾ നേരിട്ടുകേൾക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. 1899ലും 1903ലും അവർ വിശ്വപ്രസിദ്ധമായ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കെസ്വിക്ക് കൺവൻഷനിലെ പ്രസംഗകയായിരുന്നു. അസാധാരണമായ ഒരു ബഹുമതിയായി അത് എക്കാലവും കരുതപ്പെടുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിന്റെ കേന്ദ്രീകൃത സ്വഭാവമായിരുന്നു ജെസ്സിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെയും രചനകളുടെയും പ്രധാന പ്രമേയം. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഫ്രാൻസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാഡം ഗയോൺ എന്ന ഭക്തയായ ക്രിസ്തീയ വനിതയുടെ ക്രൂശിനെക്കുറിച്ചുള്ള എഴുത്തുകൾ ജെസ്സിയെ ഒട്ടേറെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് മാഡം ഗയോണിന്റെ ആത്മകഥ അവരെ എന്തെന്നില്ലാതെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. Overcomer (ജയാളി) എന്ന ക്രിസ്തീയ

ജീവചരിത്രം

ജൂൺ 2004

മാസികയുടെ എഡിറ്ററായി രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചു. 1909 മുതലുള്ള 5 വർഷങ്ങളിൽ ആദ്യമായും 1920 മുതൽ 5 വർഷങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെ തവണയും സ്മൃതൃഹമായ വിധത്തിൽ ജെസ്സി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ക്രിസ്തീയ വേലക്കാർക്കായി മാസംതോറും ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലെ എക്സിസ്റ്റൻസ് ഹാളിൽ മീറ്റിംഗുകൾ നടത്തിയിരുന്നു. 1920-21 കാലഘട്ടത്തിൽ 'overcomer' മാസിക സംഘടിപ്പിച്ച ഒരു വാർഷിക സമ്മേളനം വടക്കേ ഡെർബിഷെയറിലെ സാൻവിക്ക് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് നടക്കുകയുണ്ടായി. ആ സമ്മേളനത്തിൽ ജെസ്സിപെൻലൂയിസിനെ കൂടാതെ റ്റി. ഓസ്റ്റിൻ സ്പാർക്ക് എന്ന ദൈവഭൃത്യനും പ്രസംഗകനായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓസ്റ്റിൻ സ്പാർക്കുമായുള്ള ഈ ദൈവദാസിയുടെ കൂടിക്കാഴ്ച തുടർന്ന് രണ്ടുപേരുടേയും ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണത്തിലും ശുശ്രൂഷയിലും പരസ്പര പൂരകമായ വലിയ സ്വാധീനങ്ങൾ ചെലുത്തി എന്ന കാര്യം നാം മറന്നുകൂടാ.

45 വർഷത്തെ അനുഗൃഹീതമായ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന് തിരശ്ശീല വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് 1925ൽ ഭർത്താവ് വിലും പെൻ ലൂയിസ് നിത്യതയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. 'ജീവന്റെ കൃപയ്ക്ക് കൂട്ടവകാശി' യായിരുന്ന വിലും പെൻ ലൂയിസിന്റെ വേർപാട് ജെസ്സിയെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചെങ്കിലും ചില നാളുകൾകൂടി 'അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തി' തികയ്ക്കുവാൻ ബാക്കി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവസാന സമയം വരെയും ദൈവം അവർക്കു നൽകിയ വിളിയേക്കുറിച്ച് വ്യക്തത നഷ്ടപ്പെടാതെ കർത്യസേവയിൽ വ്യാപൃതയായിരുന്നു. 1927ൽ തന്റെ 66-ാം വയസ്സിൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ യജമാനൻ തന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ ഈ ദൈവദാസിയെ അനുവദിച്ചു.

ആഴമായ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന് താത്പര്യപ്പെടുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയ്ക്കും ഈ വനിതയുടെ രചനകൾ അവഗണിക്കാനാവില്ല. 'ക്രൂശിന്റെ കേന്ദ്രീകൃത സ്വഭാവം', 'കാൽവറിയിലെ ക്രൂശ്', 'ക്രൂശ്- വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉരകല്ല്', 'വിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പോരാട്ടം' തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ധാരാളംപേരെ സ്ഥായിയായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. റോമാ ലേഖനം 6-ാം അദ്ധ്യായമാണ് ആത്മീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ 'മാഗ്നാകാർട്ടാ' എന്ന് ജെസ്സി പെൻ ലൂയിസ് കൂടെക്കൂടെ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായമാണ് യേശുക്രി

സ്തുവിന്റെ ക്രൂശിലൂടെ രക്ഷയ്ക്കായുള്ള ദൈവിക പദ്ധതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ജഡത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മതിപ്പിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്നുള്ളകാര്യത്തിൽ വ്യക്തത ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. തദ്വാരാ ഒരു ക്രിസ്തീയവിശ്വാസിക്ക് ദൈവാത്മാവിൽ ജീവിക്കുകയും നടക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയും. (റോമർ 6:3-8, റോമർ 8:13).

തന്റെ ജീവിതദൗത്യത്തെപ്പറ്റി

“ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശം വിളംബരം ചെയ്യാനുള്ള പ്രത്യേകമായ ദൗത്യം ദൈവം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽനിന്നും ഈ സന്ദേശം ഒട്ടുംതന്നെ കേൾക്കാതായിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദേശം അറിയിക്കുവാനുള്ള ഒട്ടനവധി തുറന്നവാതിലുകൾ ദൈവം തുറന്നിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു... ദൈവം ഈ സന്ദേശം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുവിലകൊടുത്തും ഞാൻ മുമ്പോട്ടുപോയേ മതിയാകൂ.”

-ജെസ്സിപെൻ ലൂയിസ്

ജെസ്സി പെൻ ലൂയിസിന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. “ക്രൂശിന്റെ സന്ദേശം വിളംബരം ചെയ്യാനുള്ള പ്രത്യേകമായ ദൗത്യം ദൈവം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽനിന്നും ഈ സന്ദേശം ഒട്ടുംതന്നെ കേൾക്കാതായിരിക്കുന്നു. ആർക്കും അടയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധത്തിൽ ഈ സന്ദേശം അറിയിക്കുവാനുള്ള ഒട്ടനവധി തുറന്നവാതിലുകൾ ദൈവം അത്ഭുതകരമായി എന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു... ദൈവം ഈ സന്ദേശം എന്നെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുവിലകൊടുത്തും ഞാൻ മുമ്പോട്ടുപോയേ മതിയാകൂ.”

1890ൽ റിച്ചർമണ്ട് YWCA യിൽ ബൈബിൾക്ലാസുകൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്താണ് നൂറുകണക്കിന് ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു വെളിപാട് അവർക്ക് ലഭിച്ചത്. ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന് ആനുപാതികമായ ഫലം കാണാതെവന്നപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവ് താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആത്മശോധന ചെയ്യാനിടയായി. അത് ചില പുതിയ ബോധ്യങ്ങളിലേക്ക് അവരെ നയിച്ചു. ഇതേപ്പറ്റി ജെസ്സി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. എന്റെ സ്വന്തം

ദ്ധാത്മാവ് അവരെ നടത്തുകയായിരുന്നു. 1898ൽ റഷ്യയിൽ ആയിരുന്ന സമയത്താണ് ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജയജീവിത രഹസ്യങ്ങൾ അനുഭവഭാവമായത്. വെളിച്ചത്തിന്റെ ആയുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം നമ്മെ ലോകത്തിന്റെ ഇരുൾമുടിയിൽ ഇടങ്ങളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ജയം അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവിടെ കാലുകൾ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കാനാണ്. 'മടുത്ത് പോകാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ' യേശു തന്റെ ശിഷ്യരോട് പറഞ്ഞല്ലോ. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവന്റെ പ്രാണവായു ശ്വാസിച്ചുകൊണ്ട് ആഴക്കടലിലൂടെ ഊളിയിടുന്ന മുങ്ങൽ വിദഗ്ദ്ധരെപ്പോലെയാണ് ഒരു ക്രിസ്തീയപോരാളി എന്ന സത്യം സ്വന്തം അനുഭവത്തിലൂടെ അവർ ഗ്രഹിച്ചു. മടുത്തുപോകാത്ത നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന മാത്രമേ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിലേക്ക് തുറക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. വരുന്ന തലമുറകൾക്ക് ക്രിസ്തീയപോരാട്ടത്തിന്റെയും, ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജയജീവിതത്തിന്റെയും രഹസ്യഅറകൾ തുറന്നുകൊടുത്ത ജെസ്സിപെൻലൂയിസ് മൺമറഞ്ഞെങ്കിലും ഇന്നും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!!

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

ആത്മീയ നേതാവ് - 2

വ്യക്തിപരമായി ദൈവത്തെ അറിയുന്നതുമൂലം മറ്റുള്ളവരെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു നയിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാളായിരിക്കണം ഒരു ആത്മീയ നേതാവ്.

അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന രണ്ടു തരത്തിലുള്ള പ്രസംഗകരെക്കുറിച്ച് ദാനിയേൽ 11:32,33 വാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ട്. മൂർദ്ധവായ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ആളുകളെ അഭക്തിയി

കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതു വർഷങ്ങളായി ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള അധികം ക്രിസ്തീയ നേതാക്കൾക്കും ദൈവത്തെയോ ദൈവഹൃദയത്തെയോ നേരിട്ട് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി തോന്നിയിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിന്നു വായിക്കുന്നവ അതേപടി ഏറ്റുപറയുക മാത്രമാണ് അവർ ചെയ്തുവരുന്നത്. ഓരോ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അമേരിക്കൻ ക്രിസ്തീയ നേതാക്കൾ ഓരോ

ജാലകം തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഇവിടെയും “10/40 ജാലകം”ത്തിന്റെ മാറ്റൊലി നാം കേൾക്കും. മഹാപീഡനത്തിനു മുമ്പ് സഭ എടുക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പാശ്ചാത്യർ പ്രസംഗിച്ചാൽ ഇവിടുത്തെ വേദപണ്ഡിതന്മാരും അതുതന്നെ ഏറ്റുപറയും. ഒരിക്കലും ഈ ആശയങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള ധൈര്യം ഇവിടുത്തെ നേതാക്കൾ കാട്ടാറില്ല. എന്തു കൊണ്ടാണ് ദൈവം

ദൈവത്തെ അറിയുക

സാക്ഷ്യം

ലേക്കു നയിക്കുന്ന വലിയ ഒരു സമൂഹം. മറുവശത്ത് ദൈവത്തെ അറിയുകയും തന്മൂലം ആളുകൾക്ക് ഉൾക്കാഴ്ച നൽകി പലരെയും നീതിയിലേക്കു നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ സമൂഹം.

ഇന്നു ക്രിസ്തീയശാലകളിൽ ഈ രണ്ടു കൂട്ടരെയും നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. തങ്ങളുടെ ശ്രോതാക്കളെ വശീകരിക്കുന്ന (വഞ്ചിക്കുന്ന) മൂർദ്ധാവികൾ ഒരുവശത്ത്; മറുവശത്ത് തങ്ങളുടെ ശ്രോതാക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നോ വ്രണപ്പെടുത്തുന്നോ, അവർ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതു നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്നൊന്നും നോക്കാതെ ദൈവത്തെ അറിയുന്നതുകൊണ്ടു സത്യം മാത്രം സംസാരിക്കുന്നവർ.

മനുഷ്യർ ആടുകളെപ്പോലെയാണ്. അവർ ഭൂരിപക്ഷത്തെ അനുഗമിക്കുകയും വ്യത്യസ്തരാകുന്നതിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. ഈ ഭൂരിപക്ഷം തെറ്റായ പാതയിലൂടെയാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ എല്ലാവരും നാശത്തിൽ നിപതിക്കും. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയും അതുതന്നെ. അതുകൊണ്ടു തന്നോടൊപ്പം ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു ആളുകളെ സത്യത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ കഴിയുന്ന ചിലരെ ദൈവം അന്വേഷിക്കുന്നു. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചു നടക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവത്തെയും ദൈവഹൃദയത്തെയും (അവിടുത്തെ ചിന്തകളെയും വഴികളെയും) അറിയാൻ കഴിയും.

പ്രത്യേക ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. 1980 കളിൽ അതു ഒരു ആശയമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് അതുമറ്റൊന്നാണ്. പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിൽ നാം

ഇൻഡ്യയിലെ ഒരൊറ്റ വ്യക്തിയോടും നേരിട്ടു സംസാരിക്കാത്തത്? ദൈവം വെളുത്തവരോടു മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ദൈവമാണോ?

കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതു വർഷങ്ങളായി ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള അധികം ക്രിസ്തീയനേതാക്കൾക്കും ദൈവത്തെയോ ദൈവഹൃദയത്തെയോ നേരിട്ട് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി തോന്നിയിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ നിന്നു വായിക്കുന്നവ അതേപടി ഏറ്റുപറയുക മാത്രമാണ് അവർ ചെയ്തുവരുന്നത്.

മാറ്റൊലി കേൾക്കുന്നതുപോലെ ഈ പാശ്ചാത്യ ആശയങ്ങളുടെ മാറ്റൊലികൾ അതതു കാലഘട്ടങ്ങളിൽ നമുക്കു ഇൻഡ്യയിലും അതുപോലെയുള്ള മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലും സുവിശേഷകരിൽ നിന്നും കേൾക്കുവാൻ കഴിയും. പ്രത്യേകിച്ചും പ്രതിനിധി സമ്മേളനങ്ങളിലും മറ്റും സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രബന്ധങ്ങളിൽ. അമേരിക്കൻ നേതാക്കൾ സഭാവളർച്ചയെക്കുറിച്ച് ഘോഷിക്കുന്ന കാലയളവിൽ ഇൻഡ്യയിലെ ആത്മീയനേതൃത്വത്തിലും “സഭാവളർച്ച” തന്നെയായിരിക്കും പ്രസംഗങ്ങളിലും പ്രബന്ധങ്ങളിലും പ്രതിധനിക്കുന്നത്. അമേരിക്കൻ നേതൃത്വം “10/40

ഇതിന്റെ കാരണം മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകളുടെ അടിമ മനോഭാവമാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ നമ്മെ 200 വർഷങ്ങളോളം ഭരിച്ചു. ആ അടിമ മനോഭാവത്തിൽ നിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കാൻ നമുക്കിതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മിക്കവാറും എല്ലാ ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളും വെള്ളക്കാരൻ തങ്ങളെക്കാൾ ഉന്നതനാണെന്നും തങ്ങളെക്കാൾ ആത്മീയനാണെന്നും കരുതുന്നു. അവരുടെ അധീശ മനോഭാവവും പറയുന്നതു ദുഃഖമായി പറയുവാനുള്ള ധൈര്യവും ധനസമൃദ്ധിയുമാണ് അതിന്റെ കാരണം.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയ കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരനായ ഒരു അമേരിക്കൻ സഹോദരൻ ഇപ്രകാരം പറയ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

കയ്യുണ്ടായി: കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാർ നിയമപരമായി അമേരിക്കയിൽ നൂറുവർഷം മുമ്പേ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചവരാണെങ്കിലും അടിമത്തമനോഭാവം ഇന്നും അവരെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. ഇന്നും അപകർഷമനോഭാവത്തോടെയല്ലാതെ ഒരു വെള്ളക്കാരന്റെ നേരേ നോക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയില്ല. ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ അവസ്ഥയും ഭിന്നമല്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

എന്നാൽ സത്യസന്ധമായി പറയട്ടെ, ഇൻഡ്യയിലേക്കു വന്നിട്ടുള്ള (ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള) മിക്കവാറും പാശ്ചാത്യ പ്രസംഗകർ തീരെ ആഴമില്ലാത്തവരും ലൗകികരും ആണ്. അവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ കൈയിൽ ധാരാളം പണമുള്ളതുകൊണ്ട് പോകുന്നിടത്തൊക്കെയും അവർ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ നടക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ സമ്മേളങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരസ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. മിക്കവാറും എല്ലാറ്റിലും ഒരു പാശ്ചാത്യനായിരിക്കും മുഖ്യ പ്രഭാഷകൻ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ക്രിസ്തീയതയുടെ പാപ്പരത്തം എത്ര ദുഃഖകരമാണെന്നറിയുക. ഇതു കേവലം നാമധേയ ക്രൈസ്തവരുടെ മാത്രം അവസ്ഥയായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വീണ്ടും ജനനവും പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനവും ഒക്കെ പ്രാപിച്ചവരുടെയും സ്ഥിതി ഒട്ടും തന്നെ വ്യത്യസ്തമല്ല!

ഈ അടിമത്തമനോഭാവത്തിൽ നിന്നും നാം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു വെള്ളക്കാരന്റെ ശവളം വാങ്ങുന്ന ആളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുക പ്രയാസമായിരിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യനെ സേവിക്കുന്നതു നിർത്തിയിട്ടു ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടി വരും. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ ആരുടെ സേവകനാണ്? ബൈബിൾ പറയുന്നു: “നാം വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഇനി മനുഷ്യരുടെ ദാസന്മാരല്ല” എന്ന്. (1 കൊരി. 7:23)

ദൈവത്തെ വ്യക്തിപരമായി അറിയുക എന്നതായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ അഭിവാഞ്ഛയത്രയും. അങ്ങനെയായാൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും പാശ്ചാത്യനോ പൗരസ്ത്യനോ ആയ ഒരു നേതാവിന്റെയും സേവകനായിരിക്കയില്ല. നിങ്ങൾക്കാരോടും അടിമമനോഭാവം ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായിരിക്കും. വ്യക്തിപരമായി ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ആത്മീയമായി

കാരം കൈവരിക്കുകയുള്ളൂ.

എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അറിയുന്ന ദൈവമനുഷ്യരാകുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. അതു നിങ്ങളുടെ വ്യക്തിജീവിതം മഹത്വകരവും ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ അധികാരമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കും. അതുതന്നെയാണ് മറ്റേതിനെക്കാളുമുപരി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് ഇന്നാവശ്യം. ദൈവത്തെ അറിയുന്നതു

ദൈവത്തെ വ്യക്തിപരമായി അറിയുക എന്നതായിരിക്കട്ടെ നിങ്ങളുടെ അഭിവാഞ്ഛയത്രയും. അങ്ങനെയായാൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും പാശ്ചാത്യനോ പൗരസ്ത്യനോ ആയ ഒരു നേതാവിന്റെയും സേവകനായിരിക്കയില്ല. നിങ്ങൾക്കാരോടും അടിമമനോഭാവം ഉണ്ടാവുകയുമില്ല. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായിരിക്കും.

ബൈബിൾ പഠിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ശ്രമകരമാണ്. കാരണം, ബൈബിൾ പഠിക്കുന്നതിനു നാം വില കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. പഠിക്കുകമാത്രം ചെയ്താൽ മതി.

ബൈബിളിൽ നല്ല അവഗാഹം ഉള്ളപ്പോൾത്തന്നെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ ധർമ്മ നിഷ്ഠയില്ലാതെയും ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ വിശുദ്ധിയില്ലാതെയും ആയിരിക്കാൻ കഴിയും. നിങ്ങൾക്ക് ഒരേസമയം നല്ല ഒരു വാശിയും ഒരു പണസ്നേഹിയും ആയിരിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ദൈവത്തെ അറിയുന്ന ഒരാൾക്ക് വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ അധർമ്മികനോ പണസ്നേഹിയോ ആയിരിക്കാൻ ഒരിക്കലും കഴിയില്ല. അതു തികച്ചും അസാധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അധികം പ്രസംഗകരും ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനെക്കാൾ അനായാസമായ ബൈബിൾ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ വഴി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ഒന്നു

ചോദിക്കട്ടെ: ബൈബിൾ പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങൾ സംതുപ്തരാണോ അതോ അതിലധികമായി ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ള അടങ്ങാത്ത ഒരു ദാഹം നിങ്ങളിലുണ്ടോ? ഫിലിപ്പിയർ. 3:8-10 ൽ പൗലോസ് പറയുന്നു: കർത്താവിനെ തന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ അറിയുക എന്നതു മാത്രമാണു തന്റെ അഭിവാഞ്ഛയെന്ന്. അതിന്റെ മുമ്പിൽ മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും താൻ ചവരെന്ന് എണ്ണുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഈ അമൂല്യമായ മുത്തിനു വേണ്ടി മറ്റെല്ലാ മുത്തുകളും പൗലോസ് ചേതമെന്നെണ്ണി. പൗലോസിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ രഹസ്യം നാം കണ്ടെത്തുന്നത് ഗമാലിയേലിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ച അദ്ധ്യയന വർഷങ്ങളിലല്ല, ദൈവത്തെ വ്യക്തിപരമായി അറിയുവാൻ ശ്രമിച്ച വഴികളിലാണ്.

“ദൈവത്തെയും യേശുക്രിസ്തുവിനെയും വ്യക്തിപരമായി അറിയുന്നതാണ് നിത്യജീവൻ.” (യോഹ. 17:3). സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യമായി ജീവിക്കുന്നതിനെ ആയിരിക്കാം ഒരു പക്ഷേ നാം നിത്യജീവൻ എന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നത്. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തു അങ്ങനെയല്ല നിത്യജീവനെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. നരകത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടുന്നതിനോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനോ നിത്യജീവനുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ല. കർത്താവിനെ അറിയുന്നതുമായിട്ടാണ് അതിനുബന്ധമുള്ളത്. എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വാഞ്ഛയും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാരവും കർത്താവിനെ ഏറ്റവും അടുത്തറിയുക എന്നതാണ്. എന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ദൈവികമായ അധികാരം അതിലൂടെ മാത്രമേ ഉണ്ടാവൂ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ സഭകളിലെല്ലാം തന്നെ ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിന് ഞാൻ ആളുകളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിൽ എന്നത്തേക്കാളുമുപരി വേദജ്ഞാനം ഇന്ന് എത്രയോ അധികമാണ്. പെന്തക്കൊസ്തു നാളിനുശേഷം 1500 വർഷത്തോളം അച്ചടിച്ച ഒരു ബൈബിൾ പോലും ലഭ്യമല്ലായിരുന്നു. ബൈബിൾ ഇത്ര സുലഭമായിട്ട് ഏതാണ്ട് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഇന്നു നമുക്കു ബൈബിളിന്റെ നിരവധി ഭാഷാന്തരങ്ങളും ഒത്തുവാക്യങ്ങളും മറ്റു പഠനസഹായികളും സുലഭമാണ്.

പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടുണ്ടായ അധിക വിജ്ഞാനം കൂടുതൽ വിശുദ്ധരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉളവാക്കി എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

മനുഷ്യർ ആടുകളെപ്പോലെയാണ്. അവർ ഭൂരിപക്ഷത്തെ അനുഗമിക്കുകയും വ്യത്യസ്തരാകുന്നതിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചു നടക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കു ദൈവത്തെ അറിയാൻ കഴിയും.

ഇല്ല. ബൈബിൾവിജ്ഞാനം കൊണ്ടു വിശുദ്ധി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നെങ്കിൽ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധരായ ആളുകൾ ഇന്നു ജീവിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ ആകുമായിരുന്നു. സാത്താനും വിശുദ്ധനാകുമായിരുന്നു. കാരണം, സാത്താനുള്ളത്ര ബൈബിൾ വിജ്ഞാനം മറ്റാർക്കുമില്ലല്ലോ.

ആയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാർത്ഥികളെ ബൈബിൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന സെമിനാരികൾ നമുക്കുണ്ട്. എന്നാൽ ഏറ്റവും ദൈവഭക്തരായ ആളുകളെ നമുക്കു കണ്ടുമുട്ടാൻ കഴിയുന്നതു ഈ സെമിനാരികളിലാണോ? അല്ല. ജാതികളെക്കാൾ മോശമായവരെ നമുക്ക് ഇവിടെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

ഒരിക്കൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി വിജയം വരിച്ച ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ കാണുവാൻ ഞങ്ങൾ. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഇവിടെ പ്രവേശനം നേടുമ്പോഴുള്ളതിനെക്കാൾ വളരെ മോശമായ ആത്മീയാവസ്ഥയിലാണ് ഇപ്പോൾ” അങ്ങനെയെങ്കിൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും എന്താണു പഠിച്ചത്? ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചും സഭാചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും ഒക്കെ അത്തരം ഒരു സെമിനാരിയിൽ നിന്നും ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാൻ സാത്താനു തന്നെ

സാധ്യമല്ലേ?

ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ധനസ്നേഹത്തെയും ദുർമ്മോഹത്തെയും കോപത്തെയും കയ്പിനെയും ജയിക്കാൻ പഠിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഗ്രീക്കിലെ മൂലപ

ബൈബിൾ വിജ്ഞാനം കൊണ്ടു വിശുദ്ധി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നെങ്കിൽ സാത്താനും വിശുദ്ധനാകുമായിരുന്നു. കാരണം സാത്താനുള്ളത്ര ബൈബിൾ വിജ്ഞാനം മറ്റാർക്കുമില്ലല്ലോ.

ദങ്ങളുടെ അർത്ഥമോ, വേദവ്യാഖ്യാനമോ നിരൂപകമതങ്ങളോ പഠിക്കുന്നതു കൊണ്ടെന്തു കാര്യം? അവിടെ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റുപയോഗിച്ച് വളരെവേഗം അയാൾ ഒരു സഭയിലെ പാസ്റ്റർ ആകും. പക്ഷേ ധാർമ്മികമായ പെരുമാറ്റപ്രശ്നങ്ങളുമായി സഭയിൽ വരുന്ന ആളുകൾക്ക് എന്തു നൽകാൻ അയാൾക്കു കഴിയും? വേദശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ അയാൾക്കു സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. യഥാർത്ഥ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നും ചെയ്യാൻ അയാൾക്കു കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇൻഡ്യയിൽ കർത്താവിന്റെ വേലയ്ക്കു ഇത്രയധികം നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തെ അറിയുന്നവർക്കു മാത്രമേ ആടുകളെ എങ്ങനെ നടത്തണമെന്ന് അറിയാൻ കഴിയൂ. നിങ്ങൾ പാപത്തിന്മേൽ ജയം പ്രാപിച്ച ഒരുവനെങ്കിൽ ആടുകളെയും ജയജീവിതത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. അപ്രകാരം ജയം പ്രാപിച്ച അവർക്കും പോയി അധികാരത്തോടെയും ശക്തിയോടെയും കർത്താവിനെ സേവിക്കാൻ കഴിയും.

ആരുടെയെങ്കിലും വേദവിജ്ഞാനത്തെയോ ബിരുദസർട്ടിഫിക്കറ്റുകളെയോ സാത്താൻ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല. പക്ഷേ വിശുദ്ധിയും താഴ്മയും ദൈവഭയവുമുള്ള പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും അവൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

നമ്മുടെ കൊച്ചു സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരിമാരെയും ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിലേക്കു നടത്തുവാൻ ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

(തുടരും.)

മൊഴിമാറ്റം: ബോബി ചെറിയാൻ, റാന്നി.

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

നോഹയുടെ പെട്ടകം

ഒരു ഫ്ളാഷ്ബാക്ക്

യേശു പറഞ്ഞു; “നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ തന്നെ, മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളിലും സംഭവിക്കും” (ലൂക്കോസ് 17:26).

എന്താണ് നോഹയുടെ കാലത്ത് സംഭവിച്ചത്? കർത്താവ് തുടർന്ന് പറയുന്നു; “നോഹ പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, ജലപ്രളയമുണ്ടായി എല്ലാവരേയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സമയംവരെ ജനങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും വിവാഹം കഴിക്കുകയും, വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു” (വാക്യം 27)

അപ്പോൾ ഇതെല്ലാം തെറ്റാണോ?!

ഉൽപത്തി 6:5ൽ പറയുന്നു: “ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ദോഷത്തിലേക്കാകുന്നുവെന്നും യഹോവ കണ്ടു”

അപ്പോൾ അതാണ് കാര്യം; മനുഷ്യർ ദൈവത്തെ മറ്റ് സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം, ദൈവത്തിന് ഹൃദയവേദന ഉണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണമാണ് ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നത് (ഉൽപ. 6:6)

ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെ തന്നെ.

രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ, ലോകം നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവകോപം മനുഷ്യരുടെമേൽ വന്നതായി കാണുന്നത്.

1. നോഹയുടെ കാലം (ഉൽപ. 6:5)

2. ലോത്തിന്റെ കാലം (ഉൽപ. 19:12-13) ഈ രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലും മനുഷ്യർ ദൈവഭയമില്ലാതെ വഷളത്വം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. ധർമികമായ അധഃപതനവും, ലൈംഗിക അരാജകത്വവും ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്.

ഇന്ന് ഈ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടും അതിൽനിന്നു ഒട്ടും വിഭിന്നമല്ല എന്ന് നാം ദിവസവും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; “ഇതാ ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഓരോരുത്തന് അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാൻ

(പ്രതിഫലം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ട്.” (വെളി. 22:12)

കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കട്ടെ!!

ആർ കേൾക്കാൻ!!!

ഇവിടെയാണ് “നോഹയുടെ കാലത്ത്..... സംഭവിക്കും” എന്നതിന്റെ പ്രസക്തി.

നീതിമാനും നിഷ്കളങ്കനുമായിരുന്നു നോഹ. (ഉൽ. 6:9) അതു

നമുക്ക് ഇന്ന് ഒരു പെട്ടകം

പണിയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

പിതാവ് ഒരു പെട്ടകം നമുക്ക്

ക്കായി പണിതിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു

ക്രിസ്തുതന്നെ. വിശ്വാസ

ത്താൽ നാം ആ പെട്ടകത്തി

ലേക്ക് പ്രവേശിച്ചാൽ മതി.

കൊണ്ടുതന്നെ നോഹ ദൈവത്തോടു കൂടെ നടന്നു-അവർ അങ്ങിനെയങ്ങ് നടന്നു? ഒന്നും മിണ്ടാതെ? ഒരിക്കലുമല്ല, അവർ (ദൈവവും മനുഷ്യനും) പരസ്പരം ഹൃദയങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയവേദന മനുഷ്യനെ അറിയിക്കുന്നു. (ഉൽപ. 6:13) “എന്റെ മുമ്പിൽ സകല ജഡത്തിന്റേയും അവസാനം വന്നിരിക്കുന്നു. അവർ നിമിത്തം ഭൂമിയിൽ അക്രമം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ, ഞാൻ അവരേയും ഭൂമിയേയും നിശ്ചയമായും നശിപ്പിക്കും.” നോഹ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യം നോഹയ്ക്കും ദുഃഖമായി. അതുകൊണ്ട് നോഹ തന്റെ നാട്ടുകാ

രോട് അധർമം വിട്ട് തിരിയുവാനും, ദൈവകോപത്തിൽ നിന്ന് മാറിപ്പോകുവാനും ഉപദേശിച്ചു.- ഇന്നും അതുതന്നെയാണല്ലോ കർത്താവ് ചെയ്യുന്നത്- നോഹയ്ക്ക് മനുഷ്യരോട് പറയാൻ മറ്റു ലോകകാര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എപ്പോൾ കണ്ടാലും ദൈവകാര്യവും മാനസാന്തരവും മാത്രം (റോമർ 8:5). അവസാനം ആളുകൾ ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി- “ഈ നോഹയ്ക്ക് എന്തോ തകരാറുണ്ട്, എപ്പോഴും ഒറ്റയ്ക്കാണല്ലോ നടത്തം (ദൈവത്തോട് കൂടെ നടക്കുന്ന നോഹയുടെ കൂടെയുള്ള ദൈവത്തെ ആരും കാണുന്നില്ലല്ലോ) ഒറ്റയ്ക്ക് നടന്ന് ചിന്തിച്ച് ചിന്തിച്ച് ആപാവം മനുഷ്യന്റെ മാനസികനില തെറ്റിത്തുടങ്ങി എന്നു തോന്നുന്നു.”-അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ആരും കൂടുതലായി നോഹയോട് ഇടപെടാറില്ല. (യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുശിഷ്യരോട്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു പറയുന്നവർപോലും- ജാതികളുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ- അങ്ങനെയാണല്ലോ പെരുമാറുന്നത്).

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം നോഹയുടെ വീട്ടിൽ, നോഹയും മക്കളും ചേർന്ന് കുറെ ഗോഹർ മരം അറുത്ത് ഉരുപ്പടി കളാക്കുന്നു. സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാത്ത മരവും, ഉരുപ്പടികളുടെ വലിപ്പവും കണ്ടപ്പോൾ എന്തോ അസാധാരണ പണിയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാടാണ് എന്ന് കണ്ടവർക്ക് മനസ്സിലായി. അവർ നോഹയോട് ചോദിച്ചു; “അല്ല നോഹേ; ഇതെന്താ വളരെ യേറെ തടികൾ ഉണ്ടല്ലോ? അതും സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാത്ത ഗോഹർ മരത്തിന്റേത് തന്നെ.”?

നോഹ: (വളരെ വിനയാനീതമായി) “സുഹൃത്തേ, ഞാനത് എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളോട് പറയേണ്ടത്? ഞാൻ പറയുന്നത് നിങ്ങളൊന്ന് വിശ്വ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

നശിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ? എങ്കിലും ഞാൻ പറയാം; ദൈവം എന്നോട്, “ഞാൻ ഈ ലോകം മുഴുവൻ മഴമൂലം ജലപ്രളയം വരുത്തി നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നു. ലോകത്തിന്റെ അതിക്രമം എനിക്ക് സഹിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നീ ഗോഹർ മരംകൊണ്ട് ഒരു പെട്ടകം ഞാൻ പറയുന്ന പ്രകാരം ഉണ്ടാക്കി, അതിൽ നീയും നീന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും അവരുടെ ഭാര്യമാരും, ലോകത്തിലുള്ള ജീവജന്തുക്കളിൽ ഞാൻ പറയുന്ന പ്രകാരവും അതിൽ കയറണം. അതിനുശേഷം ഞാൻ ഈ ലോകം നശിപ്പിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് വീണ്ടും പറയുന്നു, നിങ്ങൾ അതിക്രമം വിട്ട് മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഈ പെട്ടകത്തിൽ കയറി ദൈവകോപത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (ഈ മനുഷ്യർ ആരും മനം തിരിയുകയോ, രക്ഷപ്പെടുകയോ ഇല്ല എന്ന് ദൈവത്തിന് മുന്നേ അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവം അവരുടെ കാര്യം നോഹയോട് പറയുന്നില്ല.)

സുഹൃത്ത്: “ഞങ്ങൾ നീ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്ന് നീ പറഞ്ഞുവല്ലോ! ഇതുവരെ ഭൂമിയിൽ നടക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ നീ പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും? (അതുവരെ ഭൂമിയിൽ മഴയെന്ന പ്രതിഭാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല- ഉൽപ. 2:5)

മഴപെയ്യും, ജലപ്രളയം ഉണ്ടാകും എന്നെല്ലാം നീ പറയുന്നു, എന്താണ് ഈ മഴയെന്നു പറഞ്ഞാൽ? ആകാശത്തിൽ എവിടെയാണ് വെള്ളം? ആരാണ് നിനക്ക് മാത്രം കാണാവുന്ന, നിനോട് മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ഈ ദൈവം? ഇതിനെല്ലാം നീ ഉത്തരം തരിക, അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?”

നോഹ: “ഞാൻ എന്തു പറയാൻ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സുഖവും, തന്നിഷ്ടവും മാത്രം മുഴുവൻ സമയവും നോക്കുന്നതിനാൽ ദൈവത്തെ കാണുവാനോ, ദൈവത്തിന് നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുവാനോ സാധിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നുമില്ലല്ലോ?!”

സുഹൃത്ത്: “ശരി നോഹേ, എന്നാൽ പിന്നെ കാണാം, അൽപം തിരക്കുണ്ട്, വരട്ടെ.”

എന്നിട്ടും നോഹ കാണുന്നവരോടും ചോദിക്കുന്നവരോടും ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കേട്ടവർ പരസ്പരം നോഹയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടേ

യും, അത് ഇപ്പോൾ ഏറെ കൂടിയിരിക്കുന്നതിനെയുംകുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. മാത്രമല്ല, ബുദ്ധിമുട്ട് മക്കൾക്കും പാരമ്പര്യം ആയിക്കഴിഞ്ഞു എന്നും, അയ്യോ-പാവം, കഷ്ടമായിപ്പോയി, എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് മൂക്കത്ത് വിരൽ വയ്ക്കുകയും ദീർഘശ്വാസം ചെയ്യുകയും ഒക്കെ ചെയ്തുവന്നു.

എന്നാൽ ഇതൊന്നും നോഹയെ ബാധിച്ചില്ല. നോഹ ദൈവം കൽപിച്ച രീതിയിൽതന്നെ സകലവും പൂർത്തിയാക്കി. ദൈവം കൽപിച്ചവ ഒക്കെയുമായി പെട്ടകത്തിൽ കയറി. അപ്പോൾ യഹോവ പെട്ടകത്തിന്റെ വാതിൽ അടച്ചു.

ദിവസം ആറു കഴിഞ്ഞു, ഏഴാം ദിവസം മഴ ആരംഭിച്ചു. ഒരു പുതിയ സംഭവം കണ്ടു ജനം ആദ്യം അത്ഭു

വാതിൽ കർത്താവ് അടച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു തുറക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും നേരേ വാതിൽ അടയുന്ന ദിവസം, നാം ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസമാണ്. അത് എന്നാണെന്ന് നമുക്ക് അറിയാത്തതിനാൽ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടാം.

തപ്പെട്ടു. പിന്നെ അത്ഭുതം ഒരു രസമായി മാറി. ജനങ്ങളും കുട്ടികളുമെല്ലാം മുറ്റത്തിറങ്ങി മഴവെള്ളത്തിൽ കളിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഈ രസവും, ഹരവും പിറ്റേദിവസം ആയപ്പോഴേയ്ക്കും മാറിത്തുടങ്ങി. കാരണം, മഴ നിൽക്കുന്നില്ല. മുറ്റത്തും തൊടിയിലുമെല്ലാം വെള്ളം നിറഞ്ഞുതുടങ്ങി-പുറത്തിറങ്ങാൻ പറ്റുന്നില്ല. അപ്പോഴാണ് അവർ നോഹ പറഞ്ഞകാര്യം ഓർത്തത്. നോഹ പറഞ്ഞത് സത്യമായിരുന്നല്ലോ, വെള്ളം ക്രമാതീതമായി പെരുകുന്നുവല്ലോ, ഇനിയെന്തുചെയ്യും? ആളുകൾ നോഹയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ഓടിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ വൈകിപ്പോയിരുന്നു. അവർ നോഹയെ വിളിച്ചു: “നോഹേ, ഹേ!നോഹേ!! ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണം നോഹേ, വാതിൽ തുറക്കണേ നോഹേ, ഞങ്ങളെക്കൂടി കയറ്റേണ! ഞങ്ങൾക്ക് തെറ്റുപറ്റിപ്പോയി,

ഞങ്ങൾ മാപ്പ് ചോദിക്കുന്നു; പ്ലീസ് നോഹേ, ഹെൽപ്പ് നോഹേ!! ഞങ്ങൾ മരിച്ചുപോകും നോഹേ.” എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് അലമുറയിട്ടുകൊണ്ട് പെട്ടകത്തിന്റെ വശങ്ങളിൽ അടിച്ച് ബഹളം വയ്ക്കുവാനും തുടങ്ങി. പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാൻ! പെട്ടകം നിലത്തുനിന്ന് ഇളകിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ കാലുകളും നിലത്തുനിന്ന് ഉയർന്നു തുടങ്ങി. ഇത്രയുമൊക്കെയായപ്പോൾ നോഹയ്ക്ക് വാതിൽ ഒന്നു തുറന്നു കൊടുക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം അടച്ച വാതിൽ മനുഷ്യന് തുറക്കാൻ സാധ്യമോ? അങ്ങനെ പെട്ടകത്തിൽ കയറിയവർ ഒഴിച്ച് ബാക്കി സകല മനുഷ്യരും ജീവജന്തുക്കളും ജലപ്രളയത്തിൽ നശിച്ചു പോയി.

ഇന്നും കർത്താവ് പറയുന്നു: “മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല എങ്കിൽ നിങ്ങളും അതുപോലെ നശിച്ചുപോകും.” (ലൂക്കോസ് 13:3)

നമുക്ക് ഇന്ന് ഒരു പെട്ടകം പണിയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പിതാവ് ഒരു പെട്ടകം നമുക്കായി പണിതിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുതന്നെ. വിശ്വാസത്താൽ നാം ആ പെട്ടകത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചാൽ മതി. എങ്ങനെ? “യേശുവിനെ കർത്താവ് എന്ന് അധരംകൊണ്ട് ഏറ്റു പറയുകയും, ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്ന് ഹൃദയംകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും” (റോമർ 10:9)

രണ്ടായിരംകൊല്ലമായി കർത്താവ് ഇത് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയും കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരോടാണ് “നോഹയുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളിലും സംഭവിക്കും” എന്നു പറയുന്നത്. വാതിൽ അടയ്ക്കുന്നതുവരെ മാത്രമേ സമയമുള്ളൂ. വാതിൽ കർത്താവ് അടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു തുറക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടേയും നേരേ വാതിൽ അടയുന്ന ദിവസം, നാം ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസമാണ്. അത് എന്നാണെന്ന് നമുക്ക് അറിയാത്തതിനാൽ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ മാനസാന്തരപ്പെടാം.

“അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തു യേശുവിലുള്ളവർക്ക് ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല.” (റോമർ 8:1)

കേൾപ്പാൻ ചെയി യുള്ള വർ കേൾക്കട്ടെ!!!

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

ധ്വാനചിന്തകൾ

കർത്താവേ, അവിടുന്ന് ഞങ്ങളെ കരുണയോടെ നോക്കി ഞങ്ങളുടെ പൂർണ്ണതയില്ലാത്ത പ്രകൃതത്തിലെ ബലഹീനതകളിൽ ദയ തോന്നേണമേ. അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ യാതൊന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ കരുണയിൻ കരങ്ങൾ നീട്ടി ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തേണമേ. എങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിലെ ആപത്കരമായ ദുർഘടങ്ങളിലും മോക്ഷയാത്രയിലുടനീളവും അവിടുത്തെ സ്വർഗ്ഗീയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗരേഖയും, അവിടുത്തെ വിശുദ്ധജീവൻ ഞങ്ങളുടെ വഴികാട്ടിയും ആയിരിക്കും.

ജോൺ വെസ്ലി

'നാളെ'യെ പേടിക്കരുത്

ഈ ജീവിതത്തിലെ മാറ്റങ്ങളെയും സാധ്യതകളേയും ഭയത്തോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. അവ ഉത്ഭവിക്കുമ്പോൾ ദൈവം വേണ്ട കൃപ നൽകും എന്ന പൂർണ്ണ പ്രത്യാശയോടെ അവയെ വീക്ഷിക്കുക. അവിടുന്നു നിങ്ങളെ ഇവിടെ വരെ സൂക്ഷിച്ചു. അവിടുത്തെ കരത്തിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊൾക. അവിടുന്നു നിങ്ങളെ എല്ലാറ്റിലുടേയും സുരക്ഷിതമായി നയിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് നിൽക്കാൻ കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ അവിടുന്നു നിങ്ങളെ ഭൂജങ്ങളിൽ വഹിക്കും. നാളെ സംഭവിക്കാ നിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി പരിഭ്രമിക്കരുത്. നമ്മുടെ പിതാവ് ഒന്നുകിൽ നിങ്ങളെ ഈ കഷ്ടതകളിൽ നിന്ന് മറച്ചു കൊള്ളുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹിക്കാനുള്ള ശക്തി നൽകുകയോ ചെയ്യും.

ഫ്രാൻസിസ് ഡി. സാലസ്

കരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നു

ക്രിസ്തു നമുക്കൊരോരുത്തർക്കും വേണ്ടി കഷ്ടമനുഭവിച്ചു എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്താണ്? അവിടുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്തുതികൾ മാത്രമല്ല കരച്ചിലും കേൾക്കുന്നു എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ജീവിതം ഒരു പ്രയാസഘട്ടത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യാതനകളിൽ നിങ്ങൾ വിങ്ങിക്കരയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഏകാന്തത അനുഭവിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ജീവിതത്തെയും ചുറ്റുപാടുമുള്ളവരെയും അസ്വസ്ഥതയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടുമ്പോൾ, നിങ്ങളെ മറന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുമ്പോൾ.... എല്ലാം എല്ലാം യേശു അറിയുന്നു. വേദന മാറി നിങ്ങൾ ആത്മസൗന്ദര്യത്തിലേക്ക് രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ അവിടുന്നു നിങ്ങളുടെ കൂടെ നിൽക്കും.

റോൺ ജയിംസ്

ഒത്തുതീർപ്പില്ലാതെ നില്ക്കുക

നമുക്ക് ജീവൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ധന സമ്പാദനമല്ല. സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യം സൃഷ്ടിക്കലാണ്. പ്രയാസങ്ങൾ, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എന്നിവയുടെ മുൻപിൽ ഒത്തുതീർപ്പില്ലാതെ നിൽക്കുന്നതു നിങ്ങളെ ചിലപ്പോൾ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ആത്യന്തികമായി പാപത്തിനു കീഴ്പ്പെടുന്ന വഴുവഴുപ്പുള്ള പാതയിൽ നടക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചത് നിങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാക്കി മാറ്റുവാൻ പര്യാപ്തമായതായി കാണപ്പെടും.

ജോസഫ് പാർക്കർ

സമ്പാദകൻ: എസ്. സുഭാഷ്, തിരുവനന്തപുരം

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

17

ക്രൂശകർ

ക്ലേശം നിറഞ്ഞൊരി മരുഭൂപ്രയാണത്തിലാശയോടെ നീരാഴുകുതേടി ദാഹാർത്തനായ് ഞാനലയുന്നനേരമീ സ്നേഹാർദ്രസംഗീതധാരകേട്ടു മണിവീണതൻ മധുരനാദമായാധാര കനിവിലുന്മാദമുണർത്തിയൊഴുകവേ സ്വയമറിയാതെയെൻ ക്രൂശം ചുമന്നുഞാൻ അയനമായ് ഗാനത്തിനുവുമുതേടി കല്ലിലും മുളളിലും വിറയാർന്ന പാദങ്ങൾ വല്ലാതെ തട്ടി മുറിഞ്ഞതറിയാതെ, തളരാതെ കാൽ കഴഞ്ഞിടുന്നതറിയാതെ അളകമൊതുക്കാതെ ദുരമറിയാതെ വരളുന്ന ചുണ്ടിന്റെ ദാഹമറിയാതെ വരുതിയാൽ വേവുന്നൊരുടലിനെ ഓർക്കാതെ ശ്രവണ പുടമെന്റെ ഇന്ദ്രിയമാക്കിത്തൊ നാവലോടാ ശബ്ദ ധാര തേടി ഊഷരഭൂമിതൻ നടുവിലെൻ ക്രൂശമായ് ക്ലേശഭൂയിഷ്ഠമാം ഇന്നലെകൾ പാടേ മറന്നുകൊണ്ടൊ നവ്യഗാനത്തി-ലാണ്ടുപോയ് ഹൃത്തമാർദ്ദമായ്. വലിയൊരു കുന്നിന്റെ ഉപരിഭാഗം തന്നെ ആർദ്രമീ ഗാനത്തിനുവസ്ഥാനം കാണാമവിടെയാ കുന്നിൻ മുകളിലായ് നിണമുറിയൊഴുകുന്ന ക്രൂശുകൾ മൂവിധം നടുവിലെ ക്രൂശിലാണെൻ പ്രിയ ഗായകൻ വിടരുന്ന പുവിലും ചേതോഹരൻ താരിളം ചുണ്ടിൽ നിന്നാണൊഴുകിടുന്ന താരെയുമാകർഷിക്കുമാർദ്ദഗീതം സ്നേഹത്തിൻ പാൽക്കടൽ തിരയായിപ്പൊങ്ങുന്ന മോഹനഗീതം സ്നേഹാർദ്രഗീതം ഓടിത്താനെത്തിയാ ക്രൂശിൻ ചുവട്ടിലായ് വാടിയ പൊന്മുഖം ദർശിച്ച മാത്രയിൽ കുമ്പിട്ടുവീണു ഞാനതിഭാരമുള്ളൊരൻ ക്രൂശുമായാ സ്നേഹശീലൻ മുൻപിൽ അശ്രുവിന്നരുവിയാൽ പാദങ്ങൾ കഴുകി ഞാൻ ആശ്വാസമോടെഴുന്നേറ്റ നേരം അറിയുന്നു ക്രൂശിന്റെയതിഭാരമെങ്കൽനി-ന്നറിയാതെ മാറി മറഞ്ഞുപോയി നോക്കി ഞാൻ സന്തോഷപൂർണ്ണനായെന്നുടെ ആത്മനാഥൻ തന്റെ ആനന്ദത്തിൽ കണ്ടു ഞാൻ ആനന്ദ പൂർണ്ണതയയാമുഖേ പൂർണേന്ദു വാനിലുദിച്ചപോലെ കേട്ടുഞാനൊരു സ്വരമപ്പോൾ സുവ്യക്തമായ് ജീവകിരീടം നിനക്കുതന്നേ പാണികൾ മെല്ലെവെ കുപ്പിത്താൻ ജീവന്റെ ഉറവതൻ ചാരേ കവിണ്ണുവീണു അപ്പാദപീഠത്തിൽ വീണടിഞ്ഞപ്പൊഴേ സ്വർപൂരപ്രാപ്തിയറികയായ് ഞാൻ.

പ്രകാശ്

ഹിമാചൽ പ്രദേശ്

സഭ എന്നാൽ എന്ത്?

സഭ എന്ന പദം രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പ്രവൃത്തിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ തുടർമാനം ഈ പദം ദർശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സഭയുടെ രൂപീകരണവിധം ഒരിടത്തും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 3000 പേരുടെയും നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 5000 പേരുടേയും രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവർ എങ്ങനെ സഭയായി രൂപപ്പെട്ടുവെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ അവരെ സഭയെന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു - “സർവ്വസഭയുടെ മേലും മഹാഭയം ഉണ്ടായി” (5:11). അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ മിഷനറിയാത്രയിൽ വിവിധ ഇടങ്ങളിൽ അനേകർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവാനിടയായി. പിന്നീട് പൗലോസും, ബർന്നബാസും ഓരോ സഭകളിലും മൂപ്പന്മാരെ ആക്കി വച്ചതായി കാണുന്നു (പ്രവൃ. 14:23). ഓരോ ഇടങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വസിച്ചവരുടെ കൂട്ടമായിരുന്നു സഭ. ഒരു സ്ഥലത്ത് ആരെങ്കിലും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ ആ സ്ഥലത്തെ സഭയുടെ അംഗങ്ങളായി സ്വാഭാവികമായും അവർ തീരുമായിരുന്നു.

നാം ഒരു വനെ സഭയിലേക്കു സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ മാനദണ്ഡം കർത്താവ് അവനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്നുള്ളതായിരിക്കണം. “വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ ചേർത്തുകൊൾവിൻ”..... ദൈവം അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ (റോമ 14:1,3). അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടതു പോലെ നിങ്ങളും അന്യോന്യം കൈക്കൊള്ളുവിൻ (15:7). ക്രിസ്തു ഒരുവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അംഗീകാരമായാണ് നാമും ഒരുവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നത്. ഒരു വനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് ഇതിലുപരി ഏതെങ്കിലും ഒരുപാധി നാം വയ്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ നാം ഒരു സഭയേയല്ല, കേവലം ഒരു മതവിഭാഗം (Sect) മാത്രമാണ്.

ഒരു സ്ഥലത്ത് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുകയും, അവിടെ ചിലർ കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും

വാച്ച്മാൻ നീ

ചെയ്താൽ അവർ ആ സ്ഥലത്തെ സഭയാണ്. അവർ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരാണ്. അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലത്ത് സഭയ്ക്കു പുറത്തുള്ളവരെയും അകത്തുള്ളവരെയും നിർണ്ണയിക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കാലത്ത് ഇത് അത്ര ലളിതമായ പ്രശ്നമല്ല. കാരണം, സഭയിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടവരെ നിശ്ചയിച്ചും, തിരസ്കരിക്കേണ്ടവരെ ഉൾപ്പെടുത്തിയും

ഒരു സ്ഥലത്ത് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുകയും, അവിടെ ചിലർ കർത്താവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവർ ആ സ്ഥലത്തെ സഭയാണ്. അവർ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരാണ്.

വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങൾ കാര്യം സങ്കീർണ്ണമാക്കിയിരിക്കുന്നതിനാലാണ്.

ഒരുവൻ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് എങ്ങനെ അറിയാം? “ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവില്ലാത്തവൻ അവനുള്ളവൻ അല്ല.” (റോമ 8:9). ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ആത്മാവിനാൽ വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയാകുന്നു. ഒരുവൻ മറ്റൊരുവനിൽനിന്നും ഒട്ടനേകം കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തനായാൽകൂടി, ഈ അടിസ്ഥാന കാര്യത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ വ്യത്യസ്തരല്ല. ആർ ക്രിസ്തുവിനുള്ളവൻ എന്നതിന്റെ തെളിവ് ആർക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവുണ്ട് എന്നതുതന്നെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവുള്ളവർ സഭയ്ക്കുള്ളിലുള്ളവരും, അല്ലാത്തവർ പുറത്തുള്ളവരുമാണ്. സാർവ്വദേശീയ സഭയെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് സത്യം

തന്നെ. പ്രാദേശിക സഭയെ സംബന്ധിച്ചും അതുപോലെ തന്നെ. ലോകത്തിനും സഭയ്ക്കും നടുവിൽ ഒരു അതിർ രേഖയുണ്ട്. ആ രേഖയ്ക്കകത്തുള്ളവരെല്ലാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും പുറത്തുള്ളവരെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമാണ്. ഈ അതിർരേഖ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിനാലാണ് - ആ വിഭജനരേഖ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തന്നെയാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിൽ എല്ലാവരും എങ്ങനെയാണ് ഏകോപിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? പ്രായം, സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലം, വിദ്യാഭ്യാസം, പ്രകൃതം എന്നിത്യാദി വൈവിധ്യത്തോടുകൂടി എങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും ഒരു സഭയിലായിരിപ്പാൻ കഴിയും? ഒരുമിച്ച് സമ്മേളിച്ച് എല്ലാവരുംകൂടി ഒന്നായിത്തീരുവാനുള്ള കരാറിലേർപ്പെടുകയാണോ? ക്രിസ്തീയ ഐക്യം ഒരു മാനുഷിക യത്നത്തിന്റെ ഫലമല്ല. അതിന്റെ ഉത്ഭവം തീർത്തും ദൈവികമാണ്. ഈ ഐക്യം കർത്താവുതന്നെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ ഒരു അപരിചിതനുമായി അല്പസമയത്തെ സംഭാഷണത്തിനുശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പൊങ്ങിവരുന്ന നിർമ്മല സ്നേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലേ? ഇരുഹൃദയങ്ങളെയും ഭരിക്കുന്ന ഏക ആത്മാവിൽനിന്നുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ബഹിർഗമനം ആകുന്നു അത്. ഈ ആന്തരിക ഐക്യം സാമൂഹിക, ജാതീയ, ദേശീയ അതിരുകളെ കവിയുന്നതാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ആരിലൊക്കെ വസിക്കുന്നുവോ, അവരൊക്കെയും ആത്മാവിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്. എല്ലാ ബാഹ്യ വൈവിധ്യങ്ങളുടേയും നടുവിൽ ആത്മാവിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ ഐക്യം അഖണ്ഡമാണ്. ഐക്യത്തിന്റെ രഹസ്യം ഏക ആത്മാവിനാൽ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ലോകത്തിൽനിന്നുമുള്ള വിശ്വാസികളുടെ വേർപാടിന്റെ രഹസ്യം ഇതേ ആത്മാവിനാലാണ്. ക്രിസ്തീയ ഐക്യത്തിന്റെയും വേർപാടിന്റെയും രഹസ്യം ഒന്നുതന്നെയാണ്.

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

ഈ ഐക്യം ഉള്ളവർ സഹോദരന്മാരാണ്. ഇതില്ലാത്തവർ പുറത്തുള്ളവരാണ്. നിനക്കും എനിക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവുണ്ടെങ്കിൽ നാം രണ്ടുപേരും ഒരേ സഭയിലുള്ളവരാണ്. നാം ഐക്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആവശ്യമില്ല, നമ്മിൽ ഇരുവരിലും വസിക്കുന്ന ഒരേ ആത്മാവിനാൽ നാം ഒന്നാകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത കാത്തു കൊള്ളേണ്ടതിനായി പൗലോസ് എല്ലാ വിശ്വാസികളെയും പ്രബോധിപ്പിച്ചു (എഫ 4:3). ഐക്യം ഉള്ളവരേണമെന്നുവേണ്ടിയല്ല നമ്മിൽ ഉള്ളവരായിരിക്കുന്ന ഐക്യം പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ പ്രബോധിപ്പിച്ചത്. നമുക്കില്ലാത്തതൊന്ന് സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. നാം ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതില്ല. നാം അതിനെ പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയാത്തതുപോലെ, അതിനെ ഉയുലനം ചെയ്യുവാനും നമുക്കു കഴിയുകയില്ല. എന്തെന്നാൽ അതു ക്രിസ്തുവിൽ നിത്യ യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. എന്നാൽ ആ യഥാർത്ഥത്തിന്റെ നിവൃത്തി, പരിണതഫലം, പ്രായോഗികത നമുക്കു നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ഐക്യം പുറത്തുനിന്നല്ല, അകത്തുനിന്നാണ്. അത് സാധ്യമാണ്. അനിവാര്യമാണുതാനും.

ആത്മാവിന്റെ ഐക്യം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിനുള്ള പൗലോസിന്റെ പ്രബോധനത്തെ തുടർന്ന് ഈ ഐക്യമുള്ളവർക്ക് പൊതുവായുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഏഴു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ പ്രാധാന്യം ഉള്ള മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവ ഏഴും സുപ്രധാനം തന്നെ. 'നിങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഏക പ്രത്യാശയായി നിങ്ങളെ വിളിച്ചതുപോലെ ശരീരം ഒന്ന്, ആത്മാവ് ഒന്ന്, കർത്താവ് ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്ന്, സ്നാനം ഒന്ന്, എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനും എല്ലാവരിലും കൂടിവ്യാപരിക്കുന്നവനും, എല്ലാവരിലും ഇരിക്കുന്നവനുമായി, എല്ലാവർക്കും ദൈവവും പിതാവുംമായവൻ ഒരുവൻ' (എഫെ. 4:4-6). ഇവ ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത്തിലെ ഏഴു കണ്ണികളാണ്. ദൈവസഭയിലുള്ളവരുടെയും ഇല്ലാത്തവരുടെയും മദ്ധ്യേ ഒരു വിഭജന രേഖയും ഈ ഘടകങ്ങളിലുണ്ട്. ഇതിൽ കൂടുതൽ നാം ആരോടെങ്കിലും നിഷ്കർഷിച്ചാൽ ദൈവഭവനത്തിലുള്ളവരെ നിഷേധിക്കുവാൻ കാരണമാകും, ഇതിൽ കുറവായതൊന്ന് അംഗീകരി

ച്ചാൽ നാം ദൈവഭവനത്തിലല്ലാത്തവരെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നവരായിത്തീരും.

ഏക ശരീരം - ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലായിരിക്കുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതിൽ ഐക്യം ആരംഭിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കൂട്ടായ്മ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഇംഗിതത്തിനൊത്തവണ്ണമല്ല. ഇഷ്ടാനിഷ്ടം ആരെയും ചേർത്തു കൊള്ളുവാനും, തിരസ്കരിക്കുവാനും ആർക്കും അവകാശമില്ല.

ഏക ആത്മാവ് - അനുഭവത്തിലോ വീക്ഷണത്തിലോ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ കൂടി നമുക്കുള്ള അതേ ആത്മാവു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നവനെ സഹോദരനായി കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്.

ഏക പ്രത്യാശ - ഈ പ്രത്യാശ കേവലം ഒരു പൊതുവായ പ്രത്യാശയല്ല. ക്രിസ്തുവിനകളെ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ വിളിയെച്ചൊല്ലിയുള്ള പ്രത്യാശയാണിത്.

ഏക കർത്താവ് - നാം ഏതൊരുവനെ കർത്തവായി ഏറ്റുപറയുന്നുവോ, അവനെ മറ്റൊരുവനും കർത്തവായി ഏറ്റു പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഏകനായിരിക്കുന്നു.

ഏക വിശ്വാസം - വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തിരുവചന വിഷയങ്ങ

ളിൽ പുലർത്തുന്നവരുണ്ട്. ഈ വിഷയങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസഐക്യമല്ല ഇവിടുത്തെ പ്രതിപാദ്യം. നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു നിദാനമായ വിശ്വാസം-യേശു ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായിരിക്കുന്നുവെന്നതും, പാപികളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അവൻ മരിക്കുകയും, മരിച്ചവർക്കു ജീവൻ നൽകുവാൻ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ള വിശ്വാസം.

ഏക സ്നാനം - പൗലോസ് ചോദിക്കുന്നു: പൗലോസിന്റെ നാമത്തിലേക്ക് നിങ്ങൾ സ്നാനപ്പെട്ടുവോ? (1 കൊരി:13). പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. ആരുടെ നാമത്തിലേക്ക് നാം സ്നാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഇതിനർത്ഥം നമ്മുടെ സ്നാനം മുഴുകലോ തളിക്കലോ എന്നത് പ്രസക്തമല്ല. നല്ല സ്നാനവിധി മുഴുകിയാണെന്ന് തിരുവചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്നാനത്തിൽ നാം ആരോടു ചേരുന്നുവെന്നതാണ് അതിപ്രധാനമായ കാര്യം.

ഏക ദൈവം - ഒരേ ദൈവത്തെ നാം പിതാവെന്ന് വിളിക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാം ഒരു കുടുംബക്കാരാണ്.

ഒരു കയറിന്റെ ഏഴ് ഇഴകൾ പോലെ ആത്മാവിന്റെ ഐക്യം നമ്മെ ഈ ഘടകങ്ങളാൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യാവതാരത്തിലെ അത്ഭുതം

ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ തന്നെത്തന്നെ മനുഷ്യനോട് അനുരൂപമാക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാ അളവിലും. സകലത്തിലും മനുഷ്യനോടു സദൃശ്യനായിത്തീർന്നു എങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം അങ്ങനെ ആയില്ല - പാപത്തിൽ മാത്രം. സകലമഹത്വത്തിന്റേയും ഉടയവൻ മൺദേഹമണിഞ്ഞ ഒരു ശിശുവായി. ഉള്ളവയൊന്നും അവനെക്കൂടാതെ ഉള്ളവയെല്ലാ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ. ബേത്ലഹേമിലെ പുൽത്തൊഴുത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞായി. എത്ര അത്ഭുതം! മറിയത്തിന്റെ കവിളിൽ ചേർത്തുപിടിച്ച മുദ്രലമായ ആ കരങ്ങൾ മുഴുപ്രപഞ്ചത്തേയും വഹിക്കുന്ന കരങ്ങളായിരുന്നു. എല്ലാറ്റിന്റേയും കീഴിൽ താങ്ങായി നില്ക്കുന്ന ശാശ്വത ഭുജങ്ങളായിരുന്നു.

എന്നാൽ അതിലെ ഏറ്റവും വിസ്മയകരമായ കാര്യം ഇത്രയും എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ആയിരുന്നു എന്നതിലാണ്. ദൈവം ജഡമായിത്തീർന്നു നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും ഹൃദയത്തിൽ ചൊരിയപ്പെട്ട ആ രക്തം കടന്നുചെന്നു ശുദ്ധീകരണം നടത്തി സകലപാപത്തിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കുന്നു. ആ വ്യക്തിക്ക് അവൻ രക്ഷയായിത്തീരുന്നു.

ഇതാ, മറ്റു ചില അത്ഭുതങ്ങൾ: 'ജീവന്റെ അപ്പ'മായവൻ വിശപ്പുള്ളവനായി ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. 'ജീവന്റെ ജല'മായവൻ 'എനിക്കു ദാഹിക്കുന്നു' എന്നു കേണു. ആയിരങ്ങളെ ഭക്ഷണം നൽകി തൃപ്തനാക്കിയ ദൈവം വിശപ്പുള്ള ഒരു വെറും മനുഷ്യനായെത്തു. നമ്മുടെ സമാധാനമായവൻ ഉഴനിലത്തു.

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവൻ രാത്രി മുഴുവൻ ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിവന്നു. മുഴുലോകത്തിനും വീണ്ടെടുപ്പുവില നൽകിയവൻ കേവലം മൂപ്പതു വെള്ളിക്കാശിനു വീൽക്കപ്പെട്ടു.

നല്ല ഇടയൻ ഒരു കുഞ്ഞാടായി അറുക്കപ്പെട്ടു. മരണത്തിന് വിധേയപ്പെട്ടു. മരിച്ചു. അതോടെ മരണം മരിച്ചു. യേശു ജയിച്ചു. (സമാഹൃതം)

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്.ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്വേട് ലെറ്റേഴ്സ്' എന്ന ക്രിസ്തീയ ക്ലാസ്സിക്സിന്റെ സ്വതന്ത്രപരിഭാഷയാണ് 'അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

ക്രിസ്തീയ ചിന്തകർക്കിടയിലെ തത്ത്വജ്ഞാനിയും തത്ത്വജ്ഞാനികൾക്കിടയിലെ ക്രിസ്തീയ ചിന്തകനും-അതായിരുന്നു സി.എസ്. ലൂയിസ്. അദ്ദേഹം തന്റെ കനപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയ്ക്കിടയിലാണ് വേറിട്ട, രസകരമായ, അതേ സമയം ഗൗരവമായി ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ധാരാളം ഉൾവെളിച്ചം നൽകുന്ന ഭാവനാ പൂർണ്ണമായ ഈ ചിന്തീകരണം എഴുതിയത്. അന്നുതന്നെ ഏറെ പ്രശസ്തമായ ഈ പുസ്തകം നാളുകളായി അന്നേ കർക്ക് പ്രയോജനകരമായി തുടരുന്നു. മലയാളത്തിലേക്കുള്ള അതിന്റെ മൊഴിമാറ്റമാണ് ഇവിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. കത്തുകളുടെ രൂപത്തിലാണ് ഇതിലെ ഓരോ അധ്യായവും. കത്ത് എഴുതിയതാകട്ടെ, ഒരു മുതിർന്ന പിശാച് ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെപേർക്കാണ് എല്ലാ കത്തും.

ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ കാവൽ മാലാഖ ഉള്ളതുപോലെ ഓരോരുത്തരേയും വഴിതെറ്റിക്കാനും തെറ്റുപെട്ടിരിക്കാനും ഓരോ പിശാചിനെ വീതം സാത്താൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ ഭാവന. ഒരു മനുഷ്യന് ഒരു പിശാചുവീതം തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലുള്ള മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും ഖാസാർ ക്രിസ്ത്യാനിലാകാതെ നോക്കുന്നജോലിയാണ് ഈ കുട്ടിപ്പിശാചിനുള്ളത്. അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനിലാകാൻ അവനെ എങ്ങനെക്കെങ്കിലും പിടാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെ രാവു പകലും തൃന്തങ്ങളും കെണികളും ഒരുക്കി ഓരോ മനുഷ്യനേയും വിടാതെ പിൻതുടരുകയാണ് ഓരോ 'കുട്ടിപ്പിശാചും'.

ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുകൾ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽ മിടുക്കന്മാരാണെങ്കിലും വലിയ അനുഭവജ്ഞാനം ഉള്ളവരല്ല. അതു കൊണ്ടുതന്നെ ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുകൾക്ക് വേണ്ട ഉപദേശം നൽകാനും അവരുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാനും കൂറേ കുട്ടിപ്പിശാചുകളുടെ തലവനായി അനുഭവസമ്പന്നനായ ഒരു 'അമ്മാവൻ പിശാച്'നെ അധോലോക ചക്ര വർത്തിയായ സാത്താൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുട്ടിപ്പിശാചുകൾ തങ്ങളുടെ ജോലിയിലെ 'പുരോഗതി' സംബന്ധിച്ച് അമ്മാവൻ പിശാചിന് കൃത്യമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചുനോക്കി കുട്ടിപ്പിശാചിനു പറ്റിയ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ച് മറുപടി നൽകുകയാണ് 'അമ്മാവൻ പിശാച്'ന്റെ ജോലി. ഇങ്ങനെ ഒരു അമ്മാവൻ പിശാച് തന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന് അയയ്ക്കുന്ന മറുപടികത്തുകളുടെ സമാഹാരമാണ് 'അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

കുട്ടിപ്പിശാച് അയയ്ക്കുകയുണ്ടാക്കുന്ന റിപ്പോർട്ട് നാം കാണുന്നില്ല. 'അമ്മാവൻ പിശാച്' നൽകുന്ന മറുപടികൾ മാത്രമാണ് നാം വായിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഈ മറുപടികത്തുകളിൽ നിന്നുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു വ്യക്തമാകും. പൈശാചിക അധോലോക സാമ്രാജ്യം എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പൈശാചിക കരുനീക്കങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? നാം ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടത് എവിടെയെല്ലാമാണ്? ഇതേക്കുറിച്ചെല്ലാം നമുക്കു ധാരാളം 'വെളിച്ചം' ഈ കത്തുകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കും. അതു തന്നെയാണ് 'അധോലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള കത്തുകൾ' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രസക്തിയും.

കത്തുകളിലെ തമാശ ആവോളം ആസ്വദിച്ചോളൂ. പക്ഷേ 'കളിപ്പയുടെ പിന്നിലെ കാര്യം' മനസ്സിലാക്കാൻ മറന്നുപോകരുതേ. ഒരുപക്ഷേ ഒറ്റവാളനയ്ക്ക് എല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് വരില്ല. സാരമില്ല. വീണ്ടും വായിക്കുക. അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. ക്ലിഷ്ടമായ ഭാഗങ്ങളുടെ വാചുമാല അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ് അടിക്കുറിപ്പായി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. വായനയുടെ ഏഴുകിനു തുടങ്ങാത്തതാണെങ്കിലും കൂടുതൽ വ്യക്തതയോടെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു സഹായകരമാകേക്കും.

ഇനി ഓരോ ലക്കത്തിലും അധോലോകത്തിലെ 'അമ്മാവൻ പിശാച്' തന്റെ കീഴിലുള്ള 'കുട്ടിപ്പിശാചിന്' അയച്ച ഓരോ കത്തുവീതം വായിക്കുക. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള മനുഷ്യനെ ക്രിസ്ത്യാനിലാകാതെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ചില 'പൊടികൈകളാണ്' അമ്മാവൻ പിശാച് ആദ്യകത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തത്. എന്നിട്ടും അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിലായി. ഇതിൽ അസന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ച് അമ്മാവൻ പിശാച് രണ്ടാമത്തെ കത്തിൽ അവൻ ആത്മീകമായി മുന്നേറാതിരിക്കുന്നതിന് ചെങ്ങോളം കാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രാദേശിക സഭയിലെ സഹാവിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന 'പൊരുത്തക്കേട്' ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അവനെ അസന്തോഷം താമസിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതിനിടെ അവന്റെ അമ്മയും അമ്മനോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ വന്നു. അന്യോന്യമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ ഉണ്ടാക്കി ഇരുവരേയും പരമാവധി അസന്തോഷമാക്കാൻ അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിച്ചു. തുടർന്നു വായിക്കുക.

4

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചിന്, നിന്റെ കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ തന്നെ തോന്നി, പ്രാർത്ഥന എന്ന 'വേദനാജനകമായ വിഷയം' സംബന്ധിച്ച് നിനക്കു ചില മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന്. നിന്റെ കക്ഷിയുടെ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ പ്രാർത്ഥന സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ നൽകിയ നിർദ്ദേശം 'നിർഭാഗ്യകരവും അസംബന്ധ'വുമാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടു എന്ന നിന്റെ എഴുത്തിലെ അഭിപ്രായപ്രകടനം തീർത്തും ഒഴിവാക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു അനന്തരവൻ അമ്മാവന് അല്ലെങ്കിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഒരു താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വകുപ്പിലെ അണ്ടർസെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതേണ്ട ഭാഷ ഇതല്ല. മാത്രമല്ല, നിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മറ്റൊരാളുടെ തലയിൽ കെട്ടിവെച്ച ശേഷം ഒഴിഞ്ഞുമാറാനുള്ള 'അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവണത'യും ആ കത്തിൽനിന്ന് വെളിവാക്കി. ഞാൻ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ: നിന്റെ മടയത്തരങ്ങൾക്ക് നീ തന്നെ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. സംശയമില്ല. ഏതായാലും പ്രാർത്ഥന സംബന്ധിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ നീ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കുക.

കഴിയുമെങ്കിൽ ഏറ്റവും നല്ലത്, പ്രാർത്ഥനയെ ഗൗരവത്തോടെ കാണാതെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ നിന്റെ കക്ഷിയെപ്പോലെ അടുത്തകാലത്ത് ശത്രുപക്ഷത്തേക്കു പോയ ഒരാളിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് പ്രയാസമായിരിക്കും. പിന്നെ നമുക്ക് ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം അവന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ തത്തുല്യമായ പരമ്പരാഗതമായ അവാർ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രാർത്ഥന ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതാണ്. ഈ 'തത്തമ്മ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥന'യോടുള്ള പ്രതികരണമായി തന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു വരുന്ന, പ്രത്യേകരീതിയോ ക്രമമോ ഒന്നും

ജീവമൊഴികൾ

ജൂൺ 2004

യഥാർത്ഥത്തിൽ പലതും അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ പണി."

ഇല്ലാത്ത, സ്വമേധയാ ഉള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനയെ അവൻ മതിപ്പോടെ കാണുവാൻ തുടങ്ങും. ഒരു തുടക്കക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ശ്രമം ഉള്ളിൽ കാര്യമായിട്ടൊന്നുമില്ലാതെ താനൊരു ആത്മീയനാണെന്ന തോന്നലിലേക്ക് അവനെ കൊണ്ടു പോകാൻ ഇടയാക്കും. 'വെറുതേ മുട്ടു മടക്കി ചൂണ്ടനക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ല എന്റെ പ്രാർത്ഥന; അത് സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ യാചനാഭാവത്തിൽ അങ്ങനെ നിൽക്കുന്നതാണ്.' ഇങ്ങനെയായിരിക്കും നിന്റെ കക്ഷി ചിന്തിക്കുന്നത്. (അവൻ അങ്ങനെയൊരു തെറ്റായ ചിന്തയിൽ നിൽക്കുന്നതാണ് നമുക്കു നല്ലത്. വാസ്തവത്തിൽ² നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ കൂട്ടത്തിലുള്ള വളരെ പരിചയസ്ഥനരായ ചിലർ മാത്രം പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ഈ നിശ്ശബ്ദ പ്രാർത്ഥന) ഇങ്ങനെ കുറച്ചുനാൾ തുടരുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥയല്ല പ്രാർത്ഥനയെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നതെന്ന ഒരു ചിന്ത അവനിൽ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ നീ ഒരിക്കലും മറക്കരുത് നിന്റെ കക്ഷി ഒരു മൃഗമാണെന്നുള്ള കാര്യം. അവന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥ അവന്റെ പ്രാണനേയും ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് അവൻ അറിയുന്നില്ല. അത് അറിയാൻ നാം അനുവദിക്കുന്നില്ല. (ഈ മനുഷ്യർ നമ്മെ കുറിച്ച് പറയുന്നത് നാം അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് പലതും ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവരായിട്ടാണ്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ പലതും അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ പണി)

ഇതുവരെ പറഞ്ഞരീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിനക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യം

അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യം തെറ്റിക്കുകയാണ്. ഈ മനുഷ്യരുടെ പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ ശത്രുവിനേക്കാൾ ഏകാഗ്രതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ നമ്മൾ തോറ്റതു തന്നെ. പക്ഷേ അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കൈയിൽ പല വേലകളുമുണ്ടെന്നകാര്യം നിനക്കറിയാമല്ലോ. വേഗത്തിൽ നമുക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യം അവന്റെ ചിന്ത ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു മാറ്റി അവനിലേക്ക് തന്നെ ആക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി³ ഏത് ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ അത് അവൻ സ്വയം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും എന്തൊക്കെയോ കിട്ടി എന്ന ഒരു അനുഭൂതിയിൽ തൃപ്തനാവുകയും ചെയ്യും. ധൈര്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ സ്വയം ധൈര്യമുള്ളവനാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ധൈര്യമുള്ളവനായി എന്ന ഒരു തോന്നലിൽ അങ്ങനെ അങ്ങ് ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലപ്രാപ്തി അവന്റെ തോന്നലുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവൻ അളക്കുന്നത് (പമ്പര വിഡ്ഢികളായ ഈ മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ അനുഭൂതികളിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നുള്ളത് നമുക്ക് എത്ര

സൗകര്യമാണ്)
 'ഈ സമയമെല്ലാം നമ്മുടെ ശത്രു വെറുതെയിരിക്കുകയാണെന്നു നീ കരുതരുത്. എപ്പോൾ ഒരു വൻ പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയോ അപ്പോൾ തന്നെ നമ്മുടെ ശത്രുവും പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു നീ അറിയണം. നമ്മെപ്പോലെ അവനും ഒരു ആത്മാവാണെങ്കിലും അവൻ ഈ മനുഷ്യമൃഗങ്ങൾ മുട്ടു മടക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മുമ്പിൽ തന്റെ സ്ഥാനവും മാനവും ഒന്നും നോക്കാതെ ഒരു നാണവുമില്ലാതെ തന്നെത്തന്നെ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. ഇനി ഒരു പക്ഷേ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യം തെറ്റിക്കുവാനുള്ള നിന്റെ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടാലും സാരമില്ല. നിന്റെ കക്ഷി പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാത്ത മറ്റൊരു ആയുധവും തന്ത്രവും ഉണ്ട്. അതു ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം.

ഈ മനുഷ്യർ ഒരിക്കലും നമ്മുടെ ശത്രുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണ അവബോധത്തോടെയല്ല അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നത് (അതുപ്തിയോടെയാണെങ്കിലും നമ്മൾ അവനെ പൂർണ്ണമായും അറിയുന്നു.) അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഭയാനകമായ ആ പ്രകാശം നമ്മെ കുത്തിനോവിക്കു

നതും ഭയപ്പെടുത്തുന്നതുമാണെന്നുള്ള കാര്യം ഈ മനുഷ്യർ അറിയുന്നില്ല. മുട്ടിമേൽനിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പോലും അവൻ ഈ കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ശ്രദ്ധ എവിടെയെക്കാണ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കിയാൽ നല്ല രസമാണ്. പരിഹാസ്യമായ ഒരുപാട് ഘടകങ്ങൾ ചേർന്ന എന്തോ ഒന്നിലേക്കാണ് അവന്റെ ശ്രദ്ധ. അത് ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ ശത്രു മനുഷ്യരൂപം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ എടുത്ത രൂപത്തിന്റെ പ്രതിബിംബം ആകാം. അവ്യക്തവും പ്രാകൃതവും ബാലിശവും ആയ മറ്റൊരതെങ്കിലും പ്രതിബിംബം ആകാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ താൻ തന്നെ ഭക്തിപൂർവ്വം കണ്ടെത്തിയ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിലാകാം. അങ്ങനെ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം എങ്ങനെയിരുന്നാലും

അവന്റെ പ്രാർത്ഥന അവൻ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ഈ സങ്കീർണ്ണമായ വസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു തന്നെയാകണം. ഒരിക്കലും അത് അവന്റെ തന്നെ സ്രഷ്ടാവായ നമ്മുടെ ശത്രുവിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുവാൻ ഇടയാകരുത്. മാത്രമല്ല പ്രാർത്ഥന കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പല ഘടകങ്ങളുള്ള ഈ വസ്തുവിന് ഇടയ്ക്കിടെ ചില മാറ്റങ്ങളൊക്കെ വരുത്തി പരിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ എപ്പോഴെങ്കിലും അവന്റെ ബോധപൂർവ്വമുള്ള പ്രാർത്ഥന “ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നത് പോലെയല്ല അങ്ങ് അങ്ങയെ അറിയുന്നതുപോലെ” എന്ന രീതിയിലായാൽ നമ്മുടെ കാര്യം ബുദ്ധിമുട്ടിലാകും. ഇനിയും ഒരുപക്ഷേ അവൻ ഈ ചിന്തകളും മനസ്സിലുള്ള പ്രതിബിംബങ്ങളും ഒക്കെ മാറ്റി വയ്ക്കു

കയോ അല്ലെങ്കിൽ അവ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ശത്രുവിന്റെ ആ അഭ്യൂഹസാന്നിധ്യത്തെ വ്യക്തിപരമായി അറിഞ്ഞു പൂർണ്ണമായി അവനിൽ ആശ്രയിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയോ ചെയ്താൽ നാം ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത പലതും സംഭവിക്കും. ഇങ്ങനെ യൊക്കെയാണെങ്കിലും സ്വയത്തെ അത് ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ സമർപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും ഈ മനുഷ്യരെ തടയുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അത് ഈ മനുഷ്യർ തങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ എന്താണോ ആഗ്രഹിക്കേണ്ടത് അത് വേണ്ടത്ര തീവ്രതയോടെ ആഗ്രഹിക്കാറില്ല എന്ന കാര്യമാണ്.

സ്നേഹപൂർവ്വം അമ്മാവൻ പിശാച്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. ‘ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഒരു താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ.... അണ്ടർ സെക്രട്ടറിയുടെ എഴുത്തുണ്ട ഭാഷ ഇതല്ല’

കുട്ടിപ്പിശാച് താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാണെന്നും അതേസമയം താൻ സാത്താന്റെ ഭരണകൂടത്തിലെ ഈ പ്രത്യേകവകുപ്പിന്റെ അണ്ടർ സെക്രട്ടറിയായെന്നും അമ്മാവൻ പിശാച് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നാമും നമ്മുടെ സ്ഥാനവലിപ്പത്തെക്കുറിച്ച് (Position) വലിയ അഹംബോധം ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ അമ്മാവൻ പിശാചിന്റെ മനോഭാവത്തിൽനിന്ന് ഏറെയൊന്നും അകലെല്ലല്ലോ.

2. ‘നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ കൂട്ടത്തിലെ വളരെ പരിചയ സമ്പന്നരായ ചിലർ മാത്രം പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ഈ നിശ്ശബ്ദപ്രാർത്ഥന.’

കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷി ചെറുപ്പത്തിൽ തത്ത പറയുന്നതുപോലെ ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ഉരുവിടാറുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായപ്പോൾ അത്തരം തത്തമ്മച്ചൊല്ലു പോലെയുള്ള, ഉള്ളിൽ തട്ടാത്ത, പ്രാർത്ഥനകളോട് അവൻ മതിപ്പു നഷ്ടപ്പെടുന്നതു സ്വാഭാവികം. ഈ സന്ദർഭം മുതലെയുത്ത് അവനെ മറ്റേ പരകോടി (other extreme) യിലേക്കു കൊണ്ടു പോകണമെന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതായത് വാച്യമായ പ്രാർത്ഥനവേണ്ട മറിച്ച് ഒരു ധ്യാനഭാവത്തിൽ ചില ചിന്തകളിൽ മുഴുകി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുക. അതുമതി. വെറുതെ മുട്ടുമടക്കി ചൂണ്ടുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ല തന്റെ

പ്രാർത്ഥന എന്നും ഹൃദയം നിറഞ്ഞു കവിയുന്ന സ്നേഹപ്രകടനമായി തന്റെ പ്രാർത്ഥന മാറിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അവൻ ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്നത്. പക്ഷേ സത്യത്തിൽ ഇപ്പോഴോ ബുദ്ധിയോ കേന്ദ്രീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഇത് യഥാർത്ഥപ്രാർത്ഥനയാകുന്നില്ല. അതേസമയം വലിയ ആത്മീയരായ ചിലർ ഈ നിശ്ശബ്ദപ്രാർത്ഥന പ്രായോഗികമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ‘എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വാക്കുകളില്ല’ എന്ന് സാധു സുന്ദർസിങ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുന്നു.

3. ‘എത് ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ അത് അവൻ സ്വയം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കും’

പ്രാർത്ഥന ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എന്താതിരിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യം തെറ്റിക്കുക എന്നതാണ് അടുത്ത ത്രിത്വം. ഇതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ശ്രദ്ധ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അവനിലേക്കുതന്നെ തിരിക്കണം. സ്വന്തം മനസ്സിനെ ശ്രദ്ധിച്ച് ഇപ്പോഴൊക്കെ വേണ്ട അനുഭൂതിയെ മനസ്സിൽ ഉൽപാദിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. ഉദാഹരണത്തിന് ക്ഷമ ലഭിക്കാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ക്ഷമ ലഭിച്ചതായി തോന്നാനും അതിൽ തൃപ്തിയടയുവാനും പ്രേരിപ്പിക്കുക. വാസ്തവത്തിൽ അനുഭൂതിയുടേയും തോന്നലിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലല്ലോ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലപ്രാപ്തി. പക്ഷേ ഈ സത്യം മനുഷ്യരിൽനിന്നു മറയ്ക്കുവാനാണു പിശാചിന്റെ ശ്രമം.

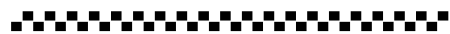
4. ‘ഈ സമയമെല്ലാം നമ്മുടെ ജീവമൊഴികൾ

ശത്രു വെറുതെ ഇരിക്കുകയാണെന്നു നീ കരുതരുത്’

‘നമ്മുടെ ശത്രു’ എന്നു പറയുമ്പോൾ പിശാച് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ദൈവത്തെയാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, ആ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം പോരായ്മകളുണ്ടെങ്കിലും, ദൈവം ഉടനേ പ്രവർത്തന നിരതനാകുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മനുഷ്യന് തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാനാണ് ദൈവം ശ്രമിക്കുന്നത്. പിശാചുക്കൾ ഏറ്റവും വെറുക്കുന്നതും ഇതുതന്നെ.

5. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ‘ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെയല്ല അങ്ങ് അങ്ങയെ അറിയുന്നതുപോലെ’ എന്ന രീതിയാൽ നമ്മുടെ കാര്യം ബുദ്ധിമുട്ടിലാകും.

പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അഭ്യൂഹസാന്നിധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം പലർക്കും ഇല്ല. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുവനിൽ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മുൻ ധാരണകളുടെ പ്രതിബിംബമോ, യേശുവിന്റെ നേരത്തേ കണ്ടിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപമോ ഒക്കെയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിയുന്നത്. പകരം ദൈവത്തിന്റെ അഭ്യൂഹസാന്നിധ്യത്തെ വ്യക്തിപരമായി അറിഞ്ഞോ, ‘ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതുപോലെയല്ല അവിടുന്ന് ആയിരിക്കുന്നത്’ എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ എന്ന സമർപ്പണത്തിലോ പ്രാർത്ഥനയിലെ ഈ പരിമിതിയെ മറികടക്കാൻ കഴിയും.

'നോഹയുടെ പെട്ടകം' തേടി പര്യവേഷണ സംഘം

നോഹയുടെ പെട്ടകം അറാറത്ത് പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ മഞ്ഞുമൂടിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടെത്താൻ ഒരു സംഘം അന്വേഷണകുതുകികൾ അങ്ങോട്ടു തിരിക്കുന്നു. ടർക്കി-അർമേനിയ അതിർത്തിയിലെ മഞ്ഞുമൂടിയ അറാറത്ത് പർവതനിരകളുടെ ഉപഗ്രഹ ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ് പെട്ടകത്തെ സംബന്ധിച്ച സൂചനകൾ ലഭിച്ചത്. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 15,000 അടി ഉയരത്തിലുള്ള പർവതത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പത്തംഗപര്യവേഷണസംഘം ജൂലൈ 15-ന് യാത്ര പുറപ്പെട്ടു.

യൂറോപ്പിലെ കഴിഞ്ഞവർഷത്തെ കടുത്ത വേനൽച്ചൂടിൽ പർവതനിരകളിലെ മഞ്ഞുപാളികൾ പതിവിലേറെ ഉരുകിയിറങ്ങിയിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഉപഗ്രഹ ചിത്രത്തിൽ 14 മീറ്റർ ഉയരമുള്ള മനുഷ്യനിർമ്മിത വസ്തുവിന്റെ രേഖാചിത്രം വ്യക്തമായി കാണാമെന്ന് പര്യവേഷണസംഘത്തിന്റെ തലവൻ പ്രഫ. അഹമ്മദ് അലി അർസ്ലൻ പറഞ്ഞു. ടർക്കിയിലെ സെൽജുക്ക് സർവകലാശാലയിലെ പ്രഫസറായ അഹമ്മദ് അലി നാല്പതിലേറെ തവണ അറാറത്ത് പർവതത്തിൽ കയറിയിട്ടുണ്ട്. അപകടസാധ്യതയേറെയുള്ള പർവതാരോഹണത്തിന് ടർക്കി സർക്കാരിന്റെ അനുമതി മുൻകൂട്ടി വാങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനായി അഹമ്മദ് അലി അടുത്തദിവസം പ്രധാനമന്ത്രിയെ കാണും. പര്യവേഷണത്തിന് ചെലവാകുമെന്ന് കണക്കാക്കുന്ന അഞ്ചുലക്ഷം ഡോളർ ഹവായിലെ വ്യവസായി ദാനിയേൽ മാക്വേവേൺ വഹിക്കാമെന്നേറ്റിട്ടുണ്ട്.

1949-ല സി.ഐ.എയുടെ ചാര ഉപഗ്രഹത്തിന് അറാറത്ത് പർവതത്തിലെ മനുഷ്യനിർമ്മിത വസ്തുവിന്റെ ചിത്രം കിട്ടിയിരുന്നു. 10 വർഷത്തിന് ശേഷം പർവതത്തിന് മുകളിലൂടെ വിമാനം പറത്തിയ വൈമാനികരുടെ ശ്രദ്ധയിലും ഇത് പെട്ടിരുന്നു. സുരക്ഷാകാരണങ്ങളാൽ 1982-വരെ ആരും പർവതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ അനുവദിച്ചില്ല. അതിനുശേഷം പലരും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും എല്ലാം പരാജയപ്പെടുകയായിരുന്നു.

അടയാർത്ഥികൃാപുകൾ

തകർക്കുന്നതിൽ പ്രതിഷേധം

പലസ്തീൻ അടയാർത്ഥികൃാപുകൾ യിസ്രായേൽ ഇടിച്ചുനിരത്താൻ

തുടങ്ങിയതിൽ വ്യാപകമായ പ്രതിഷേധം. ഗാസയിലെ അധിനിവേശ മേഖലയായ റാഫയിലെ അഭയാർത്ഥികൃാപുകളിലെ വീടുകളാണ് യിസ്രായേൽ കഴിഞ്ഞദിവസം ടാങ്കുകൾക്കൊണ്ട് ഇടിച്ചുനിരത്തിയത്. ഇതേതുടർന്ന് ധാരാളം പലസ്തീൻ അഭയാർത്ഥികൾ കൃാപു വിട്ടുപോയി. ഈജിപ്ത് അതിർത്തിയിൽനിന്നു റാഫയിലെ അഭയാർത്ഥികൃാപുകളിലേക്കു തുരങ്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ആയുധം കടത്തുന്നുണ്ടെന്ന് ആരോപിച്ചാണ് യിസ്രായേൽ ഇടിച്ചുനിരത്തി ആരംഭിച്ചത്. കൂടാതെ കൃാപുകൾ പാലസ്തീൻ തീവ്രവാദികളുടെ ഒളിത്താവളങ്ങളാണെന്നും യിസ്രായേൽ ആരോപിച്ചു. തീവ്രവാദികളെ കണ്ടെത്തുന്നതിന് യിസ്രായേൽ സൈന്യം അഭയാർത്ഥികൃാപുകളിലെ ഓരോവീടും പരിശോധിക്കാനും ആരംഭിച്ചു. അതേസമയം യിസ്രായേൽ അഭയാർത്ഥികൃാപുകൾ ഇടിച്ചുനിരത്തുന്നതിൽ അമേരിക്ക ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിവിധരാജ്യങ്ങൾ കടുത്ത പ്രതിഷേധം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുരിശിനു സ്കൂളിൽ വിലക്ക്

വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കുരിശ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള മതചിഹ്നങ്ങൾ സ്കൂളുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഫ്രാൻസ് പാർലമെന്റ് നിരോധിച്ചു. സെപ്റ്റംബർ മുതൽ ഈ നിയമം ഫ്രാൻസിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരും. ഇതനുസരിച്ച് കുരിശ്, ജൂതത്തൊപ്പി, സിക്കുകാരുടെ തലപ്പാവ് എന്നിവ ധരിച്ചു കൂട്ടികൾക്കു സ്കൂളുകളിൽ വരാൻ കഴിയുകയില്ല.

ഇന്തോനേഷ്യയിൽ ലഹള

ഇന്തോനേഷ്യയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെയുള്ള പീഡനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചതായി റിപ്പോർട്ട്. കഴിഞ്ഞദിവസം ഉണ്ടായ ക്രിസ്ത്യൻ-മുസ്ളിം ലഹളയിൽ മുപ്പതിലേറെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടെന്നാണു കണക്ക്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷത്തിനകം ഇന്തോനേഷ്യയിൽ അരലക്ഷത്തിലേറെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പീഡനത്തെ തുടർന്ന് കൊല്ലപ്പെട്ടതായും ഒരു ക്രിസ്തീയ ന്യൂസ് ഏജൻസി അറിയിച്ചു.

മിഷനറിയെ പുറത്താക്കുന്നു

1963 മുതൽ കൾമീരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ മിഷനറി ഫാ. ജിം

രാജ്യം വിട്ടുപോകണമെന്ന അധികൃതരുടെ നിലപാടിനെതിരെ ഗ്ലോബൽ

കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ രാഷ്ട്രപതി, കൾമീർ മുഖ്യമന്ത്രി,

ദേശീയ ന്യൂനപക്ഷ കമ്മീഷൻ എന്നിവർക്കു പരാതി നൽകി. അര നൂറ്റാണ്ടോളം കൾമീരിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിക്കായി യത്നിച്ച ഫാ. ജിമ്മിനെ പുറത്താക്കാനുള്ള നീക്കം പ്രതിഷേധ ധാർഹമാണെന്ന് കൗൺസിൽ ഭാരവാഹികൾ അറിയിച്ചു. ശ്രീനഗറിലെ ബേൺ ഹാൾ സ്കൂൾ, ബാരാമുള്ളയിലെ സെന്റ് ജോസഫ്സ് സ്കൂൾ എന്നിവയുടെ പ്രിൻസിപ്പലാണ് ഇപ്പോൾ ഫാ. ജിം.

വായനക്കാർ എഴുതുന്നു

മാസിക സന്തോഷകരം

'ജീവമൊഴികൾ' മാസിക വായിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വലിയ സന്തോഷമുണ്ടെന്ന് അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും കൃപയിലും വളരുവാൻ അനേകരെ സഹായിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാസികയിൽ എഴുതുവാൻ ദൈവം നിങ്ങൾക്കു തുടർന്നും വിവേകം നൽകട്ടെ.

കെ.സി. മാമ്മൻ ബാംഗ്ലൂർ

വിഭവങ്ങൾ മെച്ചം

'ജീവമൊഴികൾ' തുടർച്ചയായി ലഭിക്കുന്നു. നന്ദി. വിഭവങ്ങൾ ഒന്നിനൊന്നു മെച്ചം തന്നെ. വടക്കൻ കേരളത്തിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ജീവമൊഴികൾ ഒരു ആശ്വാസം തന്നെ.

ഒ. ഫിലിപ്പ്കുട്ടി

കാസർകോഡ് 671551

ഭയപ്പെടേണ്ട

□ □ അപകടങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ

“ഭയപ്പെടേണ്ട, ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു നിന്നെ പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ എന്റേതാണ്. സമുദ്രത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടു കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. നദികൾ കടക്കുമ്പോൾ അതു നിന്നെ മൂക്കിക്കളയുകയില്ല. അഗ്നിയിലൂടെ നടന്നാലും നിനക്കു പൊള്ളലേൽക്കുകയില്ല. ജാല നിന്നെ ദഹിപ്പിക്കുകയുമില്ല” യെശയ്യാ 43:2,3

“സകല തിന്മകളിലും നിന്നു കർത്താവു നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും അവിടുന്ന് നിന്റെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കും. കർത്താവു നിന്റെ വ്യാപാരങ്ങളെ ഇന്നുമെന്നേക്കും കാത്തുകൊള്ളും.” സങ്കീർത്തനം 121:7,8.

“നിത്യനായ ദൈവം നിന്റെ അഭയം; താങ്ങാൻ ശാശ്വത ഹസ്തങ്ങൾ” ആവർത്തനം 33:27

□ □ രോഗത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ

“...ഞാൻ നിന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്ന കർത്താവുറപ്പാട് 15:26

“എല്ലാ രോഗികളേയും അവർ യേശു അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അവിടുന്ന് അവരെ സുഖപ്പെടുത്തി.” മത്തായി 4:24

“എന്റെ ശരീരവും ഹൃദയവും ക്ഷീണിച്ചു പോയേക്കാം. എന്നാൽ ദൈവമാണ് എന്റെ ബലം. അവിടുന്നാണ് എന്നേക്കുമുള്ള എന്റെ ഓഹരി” സങ്കീർത്തനം 73:26.

“നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും രോഗിയാണെങ്കിൽ അവൻ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വിളിക്കട്ടെ. അവർ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവന്റെ മേൽ എണ്ണ പുശി അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. വിശ്വാസത്തോടെയുള്ള പ്രാർത്ഥന രോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തും. കർത്താവ് അവനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കും. അവൻ പാപങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടുന്ന് അവനു മാപ്പുനൽകും.” യാക്കോബ് 5:14,15.

□ □ എതിർപ്പുകളെയും പൈശാചിക പോരാട്ടങ്ങളേയും അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ

“കർത്താവ് എന്റെ പക്ഷത്തുണ്ട്. ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല. മനുഷ്യൻ എന്നോട് എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? എന്നെ സഹായിക്കാൻ കർത്താവ് എന്റെ പക്ഷത്തുണ്ട്. ഞാൻ എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ പതനം കാണും” സങ്കീർത്തനം 118:6,7

“ഇതാ പാമ്പുകളുടേയും തേളുകളുടേയും ശത്രുവിന്റെ സകലശക്തികളുടേയും മീതേ ചവിട്ടി നടക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ അധികാരം തന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നും നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല” ലൂക്കോസ് 10:19.

“നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ളവൻ ലോകത്തിലുള്ളവനെ

ക്കാൾ വലിയവനാണ്” 1യോഹന്നാൻ 4:4

“പിശാചിനെ ചെറുത്തു നിൽക്കുവിൻ, അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഓടിയകന്നുകൊള്ളും” യാക്കോബ് 4:7.

□ □ അനിശ്ചിതമായ ഭാവിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ

“കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:-നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പദ്ധതി എന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനല്ല ക്ഷേമത്തിനുള്ള പദ്ധതിയാണത്-നിങ്ങൾക്കു ശുഭമായ ഭാവിയും പ്രത്യാശയും നൽകുന്ന പദ്ധതി.” യിരെമ്യാവ് 29:11

“കർത്താവു നല്ലവനും കഷ്ടതയുടെ നാളിൽ അഭയ ദുർഗ്ഗവുമാണ്. തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ അവിടുന്ന് കരുതുന്നു” നഹും 1:7.

“ഞാൻ പ്രശാന്തമായി കിടന്നുറങ്ങും;എന്തെന്നാൽ കർത്താവേ, അങ്ങു തന്നെയാണ് എനിക്കു സുരക്ഷിതത്വം നൽകുന്നത്” സങ്കീർത്തനം 4:8.

“കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം ഒരിക്കലും അസ്തമിക്കുന്നില്ല. അവിടുത്തെ കാരുണ്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും അതു പുതിയതാണ്. അവിടുത്തെ വിശ്വസ്തത ഉന്നതമാണ്” വിലാപങ്ങൾ 3:22,23.

□ □ മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ

“മരണത്തിന്റെ നിഴൽ വീണ താഴ്വരയിലൂടെയാണു ഞാൻ നടക്കുന്നതെങ്കിലും അവിടുന്ന് കൂടെയുള്ളതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയില്ല” സങ്കീർത്തനം 23:4.

“നിതിമാനോ മരണത്തിലും പ്രത്യാശയുണ്ട്” സദ്യശ വാക്യം 14:32

“നിന്റെ ആലോചനയാൽ നീ എന്നെ നടത്തും. പിന്നത്തേതിൽ മഹത്വത്തിലേക്ക് എന്നെ കൈക്കൊള്ളും” സങ്കീർത്തനം 73:24.